

KRANJEC Neda

RAZŠIRJENOST IN VARIABILNOST MOČERILA
/PROTEUS ANGUINUS LAURENTI/

D I P L O M S K A N A L O G A

Ljubljana, 1981

1. U V O D

1. 1. Splošno

Proteus anginus Laurenti ali močeril, med laiki bolj poznan pod imenom človeška ribica, sodi s svojim dolgim trupom in z dobro razvitim repom med vodne prebivalce. Razvoj močerila in nekaterih ameriških sorodnikov se je ustavil na nivoju ličinke z zunanjimi škrgami, čeprav odrasli osebki spolno dozorijo in se plode. Ta pojav je neotenija, ki je značilna za proteide in je verjetno pogojena z določenim faktorjem, ki preprečuje sproščanje tioridnega hormona v krvni obtok. Zaradi te značilnosti in drugih podobnosti močerada – ameriškega vodnjškega krkona /*Typhlomolge rathbuni Stejn.*/ z močerilom so prvega znanstveniki precej časa uvrščali med proteide. Edini danes živeči bližnji sorodnik pa je *Necturus maculatus Raf.*, ki živi v stoječih vodah od J. Kanade do izliva reke Tennessee in Missouri, je pigmentiran in ima razvite oči. Močeril pa živi v podzemnih vodah Dinarskega kraša in je značilen za naše kraje. Srednja Nemčija pa je nahajališče še enega rodu *Paleoproteus*. Tu je bila v skladih srednjega eocena, v plasteh rjavega premoga v dolini rečice Geisel /Geiseltal/ blizu mesta Halle, odkrita zanimiva dobro ohranjena flora in fauna. Tako je od 1935 leta v strokovnem slovstvu znan rod *Paleoproteus*, ki ga je postavil nemški zoolog W. Herre za vrsto, ki jo je imenoval po svojem učitelju B. Klattu; točno sistematsko ime je torej *Paleoproteus klatti Herre*.

Poskus rekonstrukcije celotne živali pokaže, da je podobno kot naš močeril paleoprotej dolga ozkograjena žival kačaste oblike s sorazmerno kratko glavo. V povprečju je nekoliko krajsi od močerila, ki ima v primerjavi z njim sorazmerno daljšo glavo. Na splošno pa je zgradba lobanje ista. Da je paleoprotej neotenična oblika, dokazuje dejstvo, da ima pterigopalatinum, ki je značilen za ličinke repatih krkonov, samo do metamorfoze. Tedaj se ta kost reducira, razvijeta pa se vomer in prefrontale. Z razliko od obeh živečih oblik – *Proteus* in *Necturus*, ima *Paleoproteus* še pravo maxillo.

Tudi kvadratum je postavljen bolj pravokotno na lobanjo kot pri ostalih dveh. Te ugotovitve kažejo, da je paleoprotej zaostal na višji stopnji larvalnega razvoja, kot sta *Proteus* in *Nectuturus* /Seliškar, 1949/.

Kljub konstantnosti življenjskih pogojev, ki je značilna za kraško podzemlje, je močeril izredno variabilna žival. Prav zaradi tega je zelo zanimiva predvsem za znanstvenike, ki želijo prodreti v skrivnosti njegovega življenja.

Kljub rednemu življenju pod vodno gladino, je močeril pristna dvoživka, čeprav neotenična. Oblika njegovega telesa je prilagojena hitremu premikanju v vodi. Noge so majhne, slabo razvite v primerjavi z dolgim telesom in bočno sploščenim plavalnim repom. Glava je dorzi ventralno sploščena in podolgovata. Oči so zakrnele, prekrila jih je koža, ki je tanka in prosojna, pokrita s sluzom. Oči, ki v temi izgube svojo funkcijo, so nadomestile številne čutnice, zgoščene na glavi in raztresene po ostalem telesu. Izza škržnih rez na glavi izraščajo trije pari škrg, različno velikih in razvezjanih, odvisnih verjetno od količine raztopljenega kisika v vodi. Čeprav je kisika v vodi dovolj, pride močeril v določenih časovnih presledkih na vodno gladino po zrak. Torej redno diha tudi s pljuči.

Na spremenjene pogoje v ujetništvu se uspešno prilagaja. Tako se npr. pod vplivom sončne ali umetne svetlobe koža obarva. Tudi izven vode živi na vlažnem zraku, koža pa postane v tem primeru debela. Kljub izredni sposobnosti za prepoznavanje okolja in prilagajanje okolju, ostaja najraje zvest bivališču, ki ga enkrat zavzame in ga zelo nerad zapušča /W. Briegleb, 1962/.

Zanimiv in delno še vedno skrivnosten je razplod močerila. Dokazana je oviparnost pri $11,5^{\circ}\text{C}$, pri nižjih temperaturah podzemnih voda pa samica morda poraja tudi žive mladiče.

Iz jajčec se izvalijo paglavcem podobne ličinke, ki se od odraslih osebkov zelo razlikujejo. Njihova glava je obla, z usti popolnoma na trebušni strani in dobro razvitimi očmi. Hrbtna plavutna guba sega skoraj do prvih okončin, ki so slabo razvite, s tremi zasnovami za prste. Zadnje okončine so le štrclji. Celo telo je posuto s temnimi pegami – kromatoforami. Za škržnima režama pa so po tri rožnate škrge /A. Vandel, M. Buillon/. Odraslo obliko dobijo po zelo dolgem času, vendar osebke od velikosti 10 cm dalje že imamo za odrasle živali.

Poleg delne skrivnosti o razplodu močerila in o njegovem razvoju do odrasle živali, je še vedno nerazjasnjen njegov biotop. W. Briegleb namreč meni, da so dostopne jamske reke in jezerca in tisti kraški izviri, v katerih pride močeril na površje, njegov obrobni biotop, globlji podzemni, človeku težko dostopni predeli, pa osrednji biotop, kjer se močeril plodi in se razvijajo mlade ličinke. Niso pa vsi raziskovalci, ki se ukvarjajo s problematiko močerila, Brieglebovega mnenja. Dr. B. Sket sporoča leta 1978 o najdbi močerilovih jajc spomladi leta 1976 v Viru pri Stični. Jajca so našli v nastavljenih mrežah po povodnji in to dejstvo dokazuje, da jajca niso bila odložena v globljih podzemnih predelih s konstantnimi abiotičnimi faktorji. Tudi dr. L. Istenič po svojih poizkusih z močerili /1971/ meni, da odpornost močerila in hitrost reagiranja v hipoksičnih pogojih podpirata hipotezo, da naravno okolje močerila pogosto označuje majhna količina v vodi raztopljenega kisika. To pa so teže dostopni podzemni predeli z mirnimi vodami, ki se ne morejo obogatiti s kisikom iz zraka in katerih izvor je kapniška voda, ki se med pronicanjem skozi plasti tal siromaši z O_2 in bogati s CO_2 .

Delo je bilo opravljeno pod vodstvom mentorja prof. dr. B. Sketa, ob vsestranski pomoči F. Velkovrha in drugih delavcev inštituta ter VTOZD za biologijo ob pomoči tov. J. Šublja z veterinarske klinike v Ljubljani in prof. Mezzena iz Naravoslovnega muzeja v Trstu, brez katerih bi svoje naloge ne mogla opraviti. Vsem se prisrčno zahvaljujem.

1. 2. Problematika

V literaturi je bil močeril prvič omenjen v Valvasorjevem času, sicer ne kot podzemna dvoživka, temveč ga je Valvasor opisal kot ped dolg in kuščarju podoben podzemni mrčes. Zgodovina raziskav na močerilu pa se je začela precej pozneje, ko je Steinberg leta 1761 v svojem poročilu o Cerkniškem jezeru natančno opisal, kako so se v naraslih vodah reke Unice pojavile dotlej popolnoma neznane živali. Ob eni takih povodnji je P. Siherle ujel petero čudovitih rib, njihovo telo je bilo za ped dolgo, pokrito z belo kožo in se je končevalo z izredno dolgim repom. Nosilo je po štiri noge s prsti /P. Grošelj, 1938/.

Za te živali se je začel zanimati v Ljubljani živeči prof. Scopoli. Tako so mu kmetje iz okolice Stične prinesli žive močerile, ki jih je voda bruhnila na dan. Profesor je takoj ugotovil, da ima pred seboj doslej še neznana zanimiva bitja. Razposlal jih je svojim priateljem kot novoodkrito kranjsko čudo. Pri Hochenwarthu, tedanjem generalnem vikarju v Celovcu, jo je videl dr. Laurenti z Dunaja in leta 1768 objavil odkritje še preden je Scopoli sporočil svojo najdbo. Laurenti je krstil novo žival z latinskim imenom, ni pa vedel, kam bi jo uvrstil. Šele leta 1772 jo je Scopoli v "Prirodoznanstvenem letopisu" strokovno opisal in jo uvrstil med dvoživke. Ker pa je tudi Linné nasprotoval Scopolijevi trditvi, je močeril za nekaj časa tonil v pozabo.

Šele leta 1795, ko je Schreibersu vzbudil zanimanje in pravzaprav šele leta 1801, je bil močeril znova opisan v znanstveni literaturi. Tedaj se je zanj začela zanimati večina znanstvenikov Evrope. Strokovnjake je zanimal anatomsко-morfološki ustroj močerila, njegovo življenje: razplojevanje, razvoj, prehranjevanje, obnašanje, areal in drugo. Z vsem tem se znanstveniki ubadajo še danes, ker je v življenju proteja še veliko skrivnosti. Tudi taksonomija te živalske skupine je strokovnjake zanimala že zelo zgodaj, saj je Fitzinger leta 1850 opisal 7 različnih "vrst" močerila.

Razdelil jih je po:

- dolžini in obliki glave,
- obliki gobčka,
- obliki škrg,
- obliki repne plavuti,
- barvi kože in
- izrazitosti oči.

Sedanji izsledki pa so pokazali, da so ti kriteriji nezanesljivi in da so to povečini lastnosti, v katerih se izraža močerilova velika variabilnost; saj se pri isti populaciji pojavi različna oblika glave, ki naj bi po Fitzingerju določala različne vrste. Dolžina in širina gobčke je pri večini sorazmerna z velikostjo glave. Škrge so prav tako različnih oblik pri eni sami populaciji. Oči in barva kože so precej nezanesljivi znaki, ker se pod vplivom svetlobe spreminjajo. Na obliko repne plavuti pa se pri delu s prepariranimi osebki nisem mogla zanašati.

2. M A T E R I A L I N M E T O D E

Za svoje delo sem imela na razpolago konzerviran material iz različnih muzejev in institucij. Meritve sem opravila na 202 primerkih močerila, ki so bili različno konzervirani in različno ohranjeni. Razen nekaj živali, ki so bili mladi osebki, so bile vse ostale odrasle.

Pri delu sem naletela na nekaj težav, ki so bile pogojene s kakovostjo materiala. Nekateri primerki so bili zviti in jim telesa nisem mogla iztegniti, drugi so imeli poškodovane gobčke ali konice repov. Materiala sama nisem nabirala, ker je močeril zaščiten, predvsem pa zato, ker mi je bil na razpolago za delo že zbran material iz različnih ustanov. Dobila sem ga iz:

- Naravoslovnega muzeja z Dunaja,
- Tržaškega naravoslovnega muzeja,
- Hrvatskega narodnega zoološkega muzeja v Zagrebu,
- Prirodoslovnega muzeja Slovenije,
- Narodnega muzeja v Sarajevu in Inštituta za biologijo na Ljubljanski univerzi.

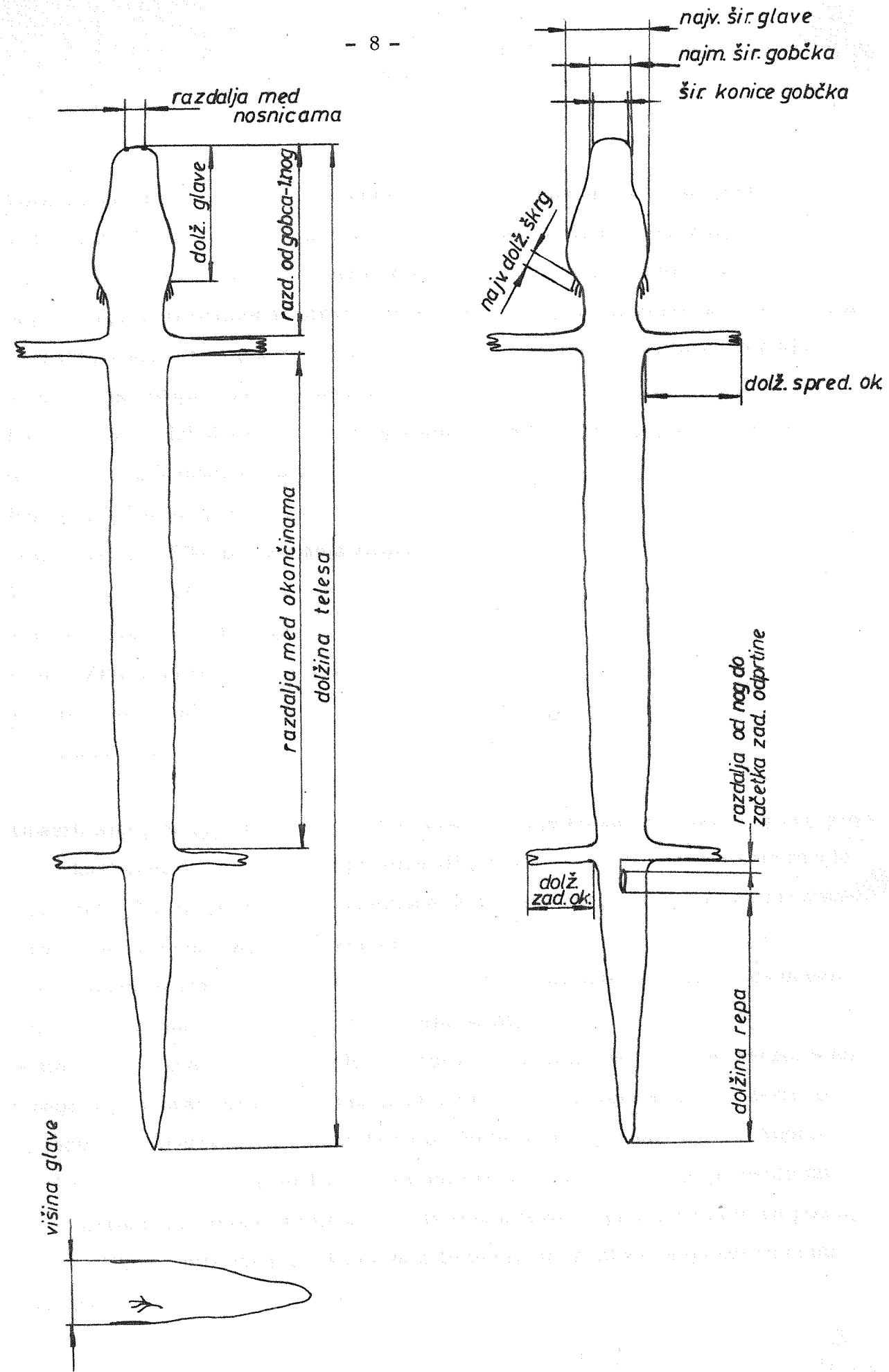
Ves konzerviran material sem morfološko in biometrično obdelala. Metode, ki sem se jih posluževala pri merjenju različnih parametrov, so bile različne predvsem zaradi tega, ker sem delala s konzerviranimi osebki, med katerimi so bili nekateri različno deformirani. Vse primerke sem zaradi nevarnosti izsušitve na zraku morala imeti v banjici, napoljeni z vodo. Ostali pribor, ki sem ga pri meritvah uporabljala, je bil:

- pola milimetrskega papirja v PVC mapi, položena na dno banjice z vodo,
- kljunasto merilo,
- šestilo,
- nit,
- lupa.

Dolžino celega telesa, dolžino repa, dolžino glave, razdaljo od gobca do prvih nog in razdaljo med prvima in zadnjima nogama sem merila s pomočjo milimetrskega papirja.

Največjo širino glave, višino glave, najmanjšo širino gobca in širino konice gobca sem merila s kljunastim merilom. Razdaljo med nosnicama, dolžino škrg, dolžino od zadnjih nog do začetka zadnjične odprtine ter dolžino sprednje in zadnje okončine pa s šestilom. Z nitjo sem si pomagala pri merjenju telesne dolžine tistih osebkov, katerih telo je bilo tako deformirano, da ga nisem mogla izravnati. Obliko škrg pa sem opazovala s pomočjo lupe. Opazovala sem še oči pri posameznih osebkih, med okončinami sem preštela miomere in po rentgenskih posnetkih sem ugotavljala število vretenc do zadnjih okončin. Za opazovanje oblike glave in repa sem naredila obrise teh dveh organov.

Naslednja slika prikazuje od kod do kod so bili merjeni posamezni parametri.

Slika 1: Meritve posameznih parametrov

Veliko težav sem imela pri rentgenskem slikanju osebkov. Opravljeno je bilo na Veterinarski kliniki v Ljubljani ob požrtvovalnem delu tov. J. Šublja.

S slikanjem te vrste živali se na kliniki še niso ukvarjali, zato je bilo potrebno najprej ugotoviti primerno število mAs in kV, ter primerno podlago za pritrdiritev osebkov. Zaradi tega, ker so skeletni elementi pri močerilu izredno majhni, so bile slike najprej zelo nejasne.

Posnetki so se izboljšali, ko smo uporabili stekleno podlago, ki je kot filter delovala na sekundarne žarke.

Pri slikanju smo uporabljali:

- film Sanix - Efke proizvodnja Zagreb
- FF /film fokus/ - 100 cm
- kV /kilovatov/ - 31 - 32
- mAs /miliamper sek./ - 120
- folije Univerzal
- podlaga steklo

Opazili smo, da niso bili vsi posnetki enaki, verjetno zaradi različnih vzrokov:

- velikost osebka, saj vretenc pri osebkih, manjših od 13,5 cm, nisem mogla prešteti. Morda je pri tem pomembne faktor starost, kar vpliva na hrustanje oz. koščeno zgradbo skeleta,
- sestradanost osebkov, saj se pri zelo sestradianih iste velikosti posamezni deli skeleta jasno izražajo, pri debelih pa ne,
- starost samega preparata vpliva le toliko, v kolikor je preparat zaradi slabe nege poškodovan ali konzervans neprimeren, saj so bile slike nekaterih zelo starih preparatov in tistih približno do 50 let starih, enako jasne. Neprimereno lažje pa je bilo delo z do 1 leto starimi preparati. Slikanje je potekalo hitro, ker zaradi iztegnjenega telesa nisem imela težav s pritrjevanjem na podlago. Tudi slike so bile jasne, tako da ni bilo težav pri razločevanju posameznih vretenc.

Izgleda, da do neke mere vpliva na posamezne organe, predvsem skeletne elemente, tudi konzervans. Ta razaplja določene elemente v skeletu, zaradi katerih je na slikah bolj ali manj izrazit. Pri osebkih, konzerviranih šele 2 meseca, se na rentgenskih posnetkih jasno izraža otokonalna masa sakulusa in posamezna vretenca v hrbtenici. Pri starejših preparatih so skeletni elementi slabše izraženi, otokonalne mase sakulusa pa ni opaziti.

Ko sem imela zbrane vse podatke o vseh primerkih, sem jih ločila po posameznih skupinah. Osebke iz različnih nahajališč sem razdelila v 6 vzorcev tako, da so vključevali še dovolj veliko število osebkov. Vsakega sem označila z imenom enega od nahajališč, ki sem jih združila v določen vzorec. Pri tem lahko predvidevamo, da gre večinoma za samostojne populacije pri tistih vzorcih, ki zajemajo nahajališča z ožjega areala.

IME VZORCA

NAHAJALIŠČA OSEBKOV TEGA VZORCA

1. Planinska jama	Planinska jama
2. Stična	Vir, Rupa, Rupnica - izvir
3. Dobrepolje	Dobrepolje, Kompolje, Kompoljska jama, Luška jama
4. Tržič	Monfalcone /Tržič/, Selz pri Tržiču, Sagrado, izliv Timava
5. Istra	Pincinova pećina - Poreč, Vodnjan, Krapan
6. J. Dalmacija	Dalmacija, Sinj, Studenci pri Ljubuški, Vjetrenica, Neretva, Trebinje
Hercegovina	

Ostalih osebkov nisem mogla vključiti v dodatne vzorce, ker bi bili številčno premajhni za statistično obdelavo. Le-ta je bila narejena tako, da sem najprej iz posameznih podatkov o telesnih merah izračunala indekse.

Pri tem sem v imenovalcu imela podatke za razdaljo med prvimi in zadnjimi nogami, ker so dokaj zanesljivi v primerjavi s celotno telesno dolžino. Ta vključuje dolžino repa, ki je včasih zaradi poškodb na konici nezanesljiva. Iz podatkov o merah glave pa sem računala indekse, kjer je bila v imenovalcu vrednost za dolžino glave. Z izračunavanjem indeksov sem se izognila razlikam v telesni dolžini, ki so odraz predvsem različnih starosti osebkov. Pri biometrični obdelavi so se nekateri podatki pokazali za nezanesljive. Te sem izločila iz statistične obdelave. Ostale pa sem obdelala v obliki naslednjih indeksov:

- dolžina telesa : razdalja med prvimi in zadnjimi nogami /Dt/Rn/
- dolžina glave : razdalja med prvo in zadnjim nogama /Dg/Rn/
- dolžina sprednje okončine : razdalja med prvo in zadnjima nogama /Dsok/Rn/
- širina glave : dolžina glave /Šg/Dg/
- razdalja med nosnicama : dolžina glave /Rnos/Dg/

Zaradi preglednosti sem vrednosti indeksov posameznih vzorcev prikazala v obliki diagramov. Pri tem se je pokazalo, da pri indeksu Dt/Rn ni skoraj nobenih razlik med vzorci. Zato sem ga izločila iz nadaljnje statistične obdelave, ki je zajemala računalniški sistem dela. Uporabljala sem računalnik "Hewlett Packard 9820A CALCULATOR".

Za posamezne populacije sem izračunala srednjo vrednost /SR. VR./ in standardno deviacijo /STAN. DEV./ posameznih indeksov. Dobljene vrednosti sem uporabila za primerjanje dveh posameznih vzorcev med seboj. Najprej sem primerjala s Planinsko jamo vse ostale, nato sem še vse z vsemi. Uporabila sem formulo t-testa za primerjanje številčno majhnih vzorcev:

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2 (N_1 - 1) + s_2^2 (N_2 - 1)}{(N_1 - 1) + (N_2 - 1)}}} \cdot \sqrt{\frac{N_1 \cdot N_2}{N_1 + N_2}}$$

pri čemer je:

N_1 - št. osebkov osnovnega vzorca

N_2 - št. osebkov primerjanega vzorca

\bar{x}_1 - srednja vrednost osnovnega vzorca

\bar{x}_2 - srednja vrednost primerjanega vzorca

S_1 - standardna deviacija osnovnega vzorca

S_2 - standardna deviacija primerjanega vzorca

Dobljeni rezultati za določen indeks so bile vrednosti t-porazdelitve in stopnje prostosti /SP/. Iz teh dveh podatkov sem s pomočjo tabele t-porazdelitev določila stopnjo tveganja /P/ in s tem signifikantnost določenega indeksa.

Med tistima dvema vzorcema, kjer je bila stopnja tveganja najmanjša /0,001/, je bila razlika v določenem indeksu signifikantna. Tako sem ugotovila, med katerimi vzorci so v neki lastnosti razlike, med katerimi jih pa ni.

3. RAZŠIRJENOST

3. 1. Uvod

Čeprav močerila Valvasor ni opisal kot podzemno dvoživko, temveč kuščarju podoben podzemni mrčes, lahko štejemo ta zapis o njegovi najdbi med prva poročila o takih najdbah na Slovenskem. V svojem delu "Slava Vojvodine Kranjske", piše o presihajočem vrélcu v dolini Bele med Vrhniko in Logatcem, kjer so domačini našli močerile - zmajeve mladiče, za kar so jih tedaj imeli. Šele 72 let kasneje nam Steinberg v svojem Temeljnem poročilu o Cerkniškem jezeru opisuje, kako so se v naraslih vodah reke Unice pojavile čudne ribe, katerih opis ustreza močerilu. Za te živali se je začel zanimati Scopoli in tako so mu kmetje iz okolice Stične prinesli žive mladiče, ki jih je voda bruhnila na dan. Kasneje po 1801 letu, ko je imel močeril že pravo mesto v živalskem sistemu in se je precej strokovnjakov zanimalo zanj, so odkrili še eno nahajališče in sicer izvir Rupnice, tretje dotlej dokazano nahajališče. Tako se je njegov znani areal počasi širil.

Danes znano področje močerila sega od meje z Italijo, vključno z obmejnim italijanskim krasom, do meje Črne gore.

3. 2. Pregled nahajališč

Naslednji seznam zajema nahajališča z omenjenega areala

Zap. št.	NAHAJALIŠČE	LETNICA NAJDBE	Št. prim.	LASTNIK MATERIALA ; VR
1	Planinska jama	1968	6	Inštitut za biologijo, Univ. E. Kardelja v Ljubljani
		1972	13	"
		1975	5	"
		1976	21	"
		1979	3	"
		1980	12	"
		1845	2	Naturhistorisches Museum Wien
			1	Museo di storia naturale Trieste
		1967	2	Inštitut za biologijo, Univ. E. Kardelja v Ljubljani
		1974	1	"
		1846	9	Naturhistorisches Museum Wien
		1827	1	"
		1845	2	"
		1895	4	Zemaljski muzej Sarajevo
		1957	1	Inštitut za biologijo, Univ. E. Kardelja v Ljubljani
3	Studenci pri Ljubuški Vjetrenica			
4	Markanova pećina - Stajnica , Likavica	1961	1	Hrvatski narodni zoološki muzej
5		1964	1	Inštitut za biologijo, Uni. E. Kardelja v Ljubljani

Zap. št.	NAHAJALIŠČE	LETNICA NAJDBE	Št. prim.	LASTNIK MATERIALA ; VIR
6	Stara vas /pri Postojni/	1975	1	Inštitut za biologijo, Univ. E. Kardelja v Ljubljani
7	Logarček	1888	3	Naturhistorisches Museum Wien
		1959	2	Inštitut za biologijo, Univ. E. Kardelja v Ljubljani
		1972	1	"
		1974	1	"
		1868	1	Prirodoslovni muzej Slovenije
		1909	1	"
		1896	3	"
		1973	3	Inštitut za biol., Univ. E. Kardelja v Ljubljani
		1977	1	"
		1976	2	"
		1980		Hrvatski narodni zoološki muzej
		1874	2	Museo di storia naturale Trieste
			7	"
		1900	2	Naturhistorisches Museum Wien
		1874	4	"
		1880	4	"
16	Postojna			

Zap. št.	NAHAJALIŠČE	LETNICA NAJDBE	Št. prim.	LASTNIK MATERIALA ; VIR
16	Postojna	1930	5	Museo di storia naturale Trieste
17	Postojnska jama / Črna jama /	1959	2	"
		1964	2	"
		1954	4	"
18	Vodnjan / Digniano / Istra	1895	1	Museo di storia naturale Trieste
19	Selz - Monfalcone	1929	1	"
		1934	1	"
20	Krapan / Miniera Carpano /, Istra	1885	5	"
		1886	2	Naturhistorisches Museum Wien
21	Foci Timavo.	1972	1	Museo di storia naturale Trieste
22	Sagrado	1969	1	"
23	Luška jama	1876	8	Naturhistorisches Museum Wien
24	Trebinje - Rascovac	1904	3	"
25	Neretva	1851	2	"
26	Dalmacija	1881	2	"
27	Ljubljana	1960	1	"

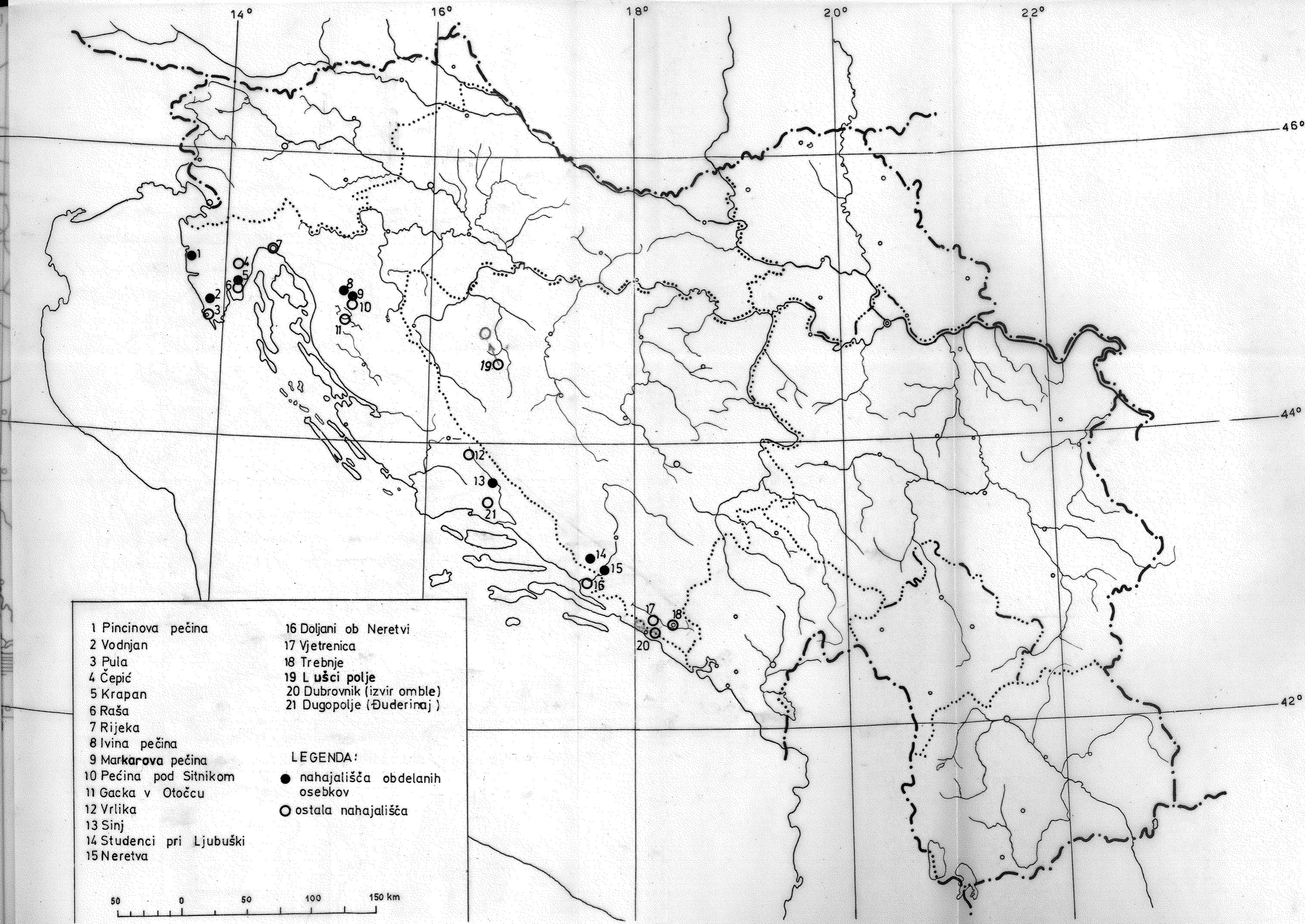
Zap. št.	NAHAJALIŠČE	LETNICA NAJDVE	Št. prim.	LASTNIK MATERIALA ; VIR
28	Magdalenska jama	1827	2	Naturhistorisches Museum Wien
		1844	2	"
		1846	3	"
		1884	2	"
		1851	1	"
29	Sinj			Hrvatski narodni zoološki muzej
				3
30	Izvir Goručica pri Sinju	1896	1	Naturhistorisches Museum Wien
31	Ivina pećina, Črnač selo, Lika	1962	1	Hrvatski narodni zoološki muzej
32	Rupa	1865	4	Naturhistorisches Museum Wien
33	Rinža pri Kočevju	1935	2	"
34	Šahen pri Kočevju	1927	5	"
35	Lasi bei Beden	1845	1	"
36	Naraslo vodovje reke Unice	1751	5	P. Grošelj; Kako so odkrili človeško ribico. Proteus I /1 - 7/
37	Vir pri Stični		"	
38	Rupnica		"	
39	Grčarica pri Ribnici na Dolenjskem	1964	8	M. Aljančić, Naše Jame 1 - 2, 1966
40	Gorenje jezero pri Cerknici	1965	1	"

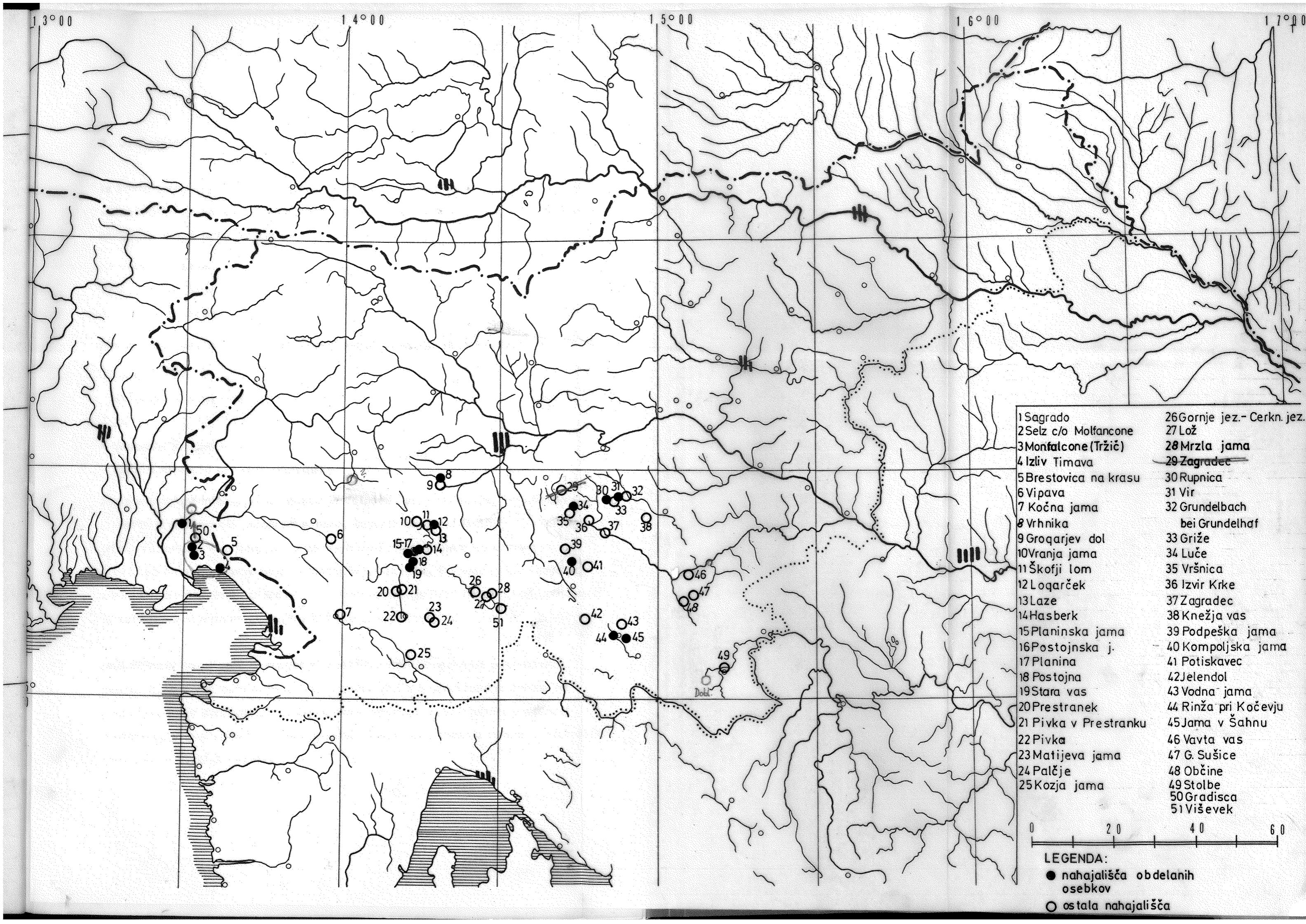
Zap. št.	NAHAJALIŠČE	LETNICA NAJDBE	Št. prim.	LASTNIK MATERIALA ; VIR
41	Izvir Goručice pri Sinju	1840	1	E. Prettner: Človeška ribica /Proteus ænguinus Laur./ na Hrvatskem. Naše Jame IV, 1 - 2 1922
42	Vrlika	"	"	
43	Doljane	"	"	
44	Ponikalnica Gacka v Otočcu	1879	1	
45	Stari vodnjak "Monte Grande" /Pula/ Pula	1894	1	
46	Podzemeljski tok, ki so ga našli pri kopanju temeljev za reško rafinerijo po I. sv. voj.	1895	1	"
47	Podzemna voda, ki je vdrla v rov za izsuševanje Čepičkega jezera	"	"	
48	Rov premogovnika Raše, kamor je vdrla voda	1948 - 1950	70 - 80	"
49	Pecina pod Sitrnikom na kraju Dobarskega polja pri Otočcu	1961	12	"
50	Stajnica, vzhodno od Jezeran, v vodi, ki je tekla iz Markanove pećine	1962	"	B. Sket /Osebno sporočilo/
51	Podpeška jama			
52	Retovje /Veliko okence/		"	

Zap. št.	NAHAJALIŠČE	LETNICA NAJDBE	Št. prim.	LASTNIK MATERIALA ; VIR
53	Vjetrenica	1975		B. Sket /Osebno sporočilo/
54	Brestovica na Krasu	1975		J. Gustinčič /Osebno sporočilo/
55	Babji dol /Planinsko polje/			M. Aljančič /Osebno sporočilo/
56	Erjavščica pri Lazah		"	
57	Potok Globočec pri Zagradcu		"	
58	Gornja planina		"	
59	Griže pri Šentvidu		"	
60	Grogarjev dol /Vrhnika/		"	
61	Hasberk /pri Planini/		"	
62	Kotrjaš /izvir pri Gor. jezeru, Gerkniško jezero/		"	
63	Izvir Vipave		"	
64	Vipava		"	
65	Izvir zahodno od Loža		"	
66	Stolbe /pri Črnomlju/		"	
67	Kačna jama /Divača/		"	
68	Knežja vas /pri Trebnjem/		"	
69	Dobrnič		"	

Zap. št.	NAHAJALIŠČE	LETNICA NAJDBE	Št. prim.	LASTNIK MATERIALA ; VIR
70	Krška jama		"	
71	Matijeva jama /ob Paškem jezeru/		"	
72	Mrzla jama pri Ložu		"	
73	Mrzla jama /Prestranek/		"	
74	Občice /Dolenjske Toplice/		"	
75	Prestranek /v Pivki/		"	
76	Palčje		"	
77	Vas Pivka		"	
78	Pivka jama		"	
79	Postojnska jama /Perkov rokav/		"	
80	Potiskavec		"	
81	Podlarnica /potok/, Zagorje		"	
82	Sušica /potok/, Vršna sela		"	
83	Škofji lom /Laze/, požiralnik		"	
84	Škratovka /Planinsko polje/		"	
85	Vršnica /Kat. št. 571/		"	
86	Vodna jama /Klinja vas/		"	
87	Vranja jama /Planinsko polje/		"	

Zap. št.	NAHAJALIŠĆE	LETNICA NAJDBE	Št. prim.	LASTNIK MATERIALA ; V/R
88	Vavta vas /na desnom bregu Krke/		"	
89	Viševak - Loška dolina	1980		Dnevnik II/6-1980
90	Lušci polje			Neznani
91	Gradisca /Gradiska/			
92	S. Giovanni di Duino /Štivan/	1978	10	E. Pichl
93	Duderina jama - ponor /Dugopolje/		"	T. Rađa
94	Rijeka Dubrovačka /Ombla/ vr. Oko (Samostanski most) Gabela, Ljubostici, Pećina lože, izv. Topoljak (Škudrovci), Trebižat kod Čapljine, Debarac polje Bela pećina (Štrnžići)			Spandl 1926 (po Balčiću) Spandl 1926

3. 3. Zaključki

Iz karte o razširjenosti močerila v Sloveniji in Jugoslaviji je razvidno, kako so razporejena nahajališča na področju, ki ga zavzema. Na ozemlju Slovenije bi njegov areal lahko razdelili v tri manjša področja:

1/ dolenski kras

2/ notranjski kras

3/ primorski kras

Na ozemlju ostale Jugoslavije se populacije nahajajo na ožjih področjih v:

- Istri,

- Hrvatskem primorju,

- Liki,

- Bosanski krajini in

- Južni Dalmaciji ter Hercegovini.

Kras s svojimi značilnostmi pogojuje določen način življenja. Populacije v podzemlju zavzemajo določene areale, katerih ekološki faktorji se razlikujejo od površinskih. V primerjavi z nadzemnimi populacijami so tiste v jamah številčno manjše, zavzemajo pa obsežnejše areale. Do tega pride verjetno zato, ker so podzemni prostori na širšem območju med seboj z vodo povezani in zaradi konstantnosti pogojev, ki vladajo v podzemlju.

Iz dobljenih rezultatov ni mogoče zanesljivo omejiti arealov posameznih populacij, temveč nam dajo le bolj popolno sliko močerilovega areala na področju, ki je zanj značilno. Da bi bolje spoznali razširjenost populacij močerila, je potrebno še veliko speleološkega raziskovanja krasa in etoloških raziskav te živalske vrste.

4. MORFOLOŠKA IN BIOMETRIČNA ANALIZA

4. 1. Podatki in ugotovitve

Iz priložene tabele 1 je razvidno, katere parametre sem izmerila pri posameznih osebkih. Obdelave podatkov, ki sem jih dobila pri meritvah, sem se lotila z izračunavanjem indeksov. Rezultati statistične obdelave vseh indeksov so pokazali, v katerih znakih se razlikujejo vzorci, v katerih so si podobni. Priložen je tudi prikaz grafične obdelave teh indeksov in računalniški podatki statističnih vrednosti po obdelavi posameznih indeksov. Kako je s posameznimi znaki znotraj vzorca, sem ugotovila po statistični obdelavi vrednosti indeksov za posamezne osebke. Za primerjavo povprečne dolžine telesa osebkov posameznih vzorcev pa je priložena tabela II/8.

Tabela I:

NAHAJALIŠČE ŠTEVILKA	PLANINSKA JAMA	VII. 1976	Meret: mm Opomba															
			Dolžina z repom do dolžine repe	Dolžina glave	Dolžina repe	Največja širina	Najmanjša širina	Srednje širine	Srednje vzročne vrednosti	Dolžina razdalje med nosni čema	Dolžina razdalje med nosni čema	Dolžina razdalje do zacetke	Dolžina razdalje do zadnjih nog	Dolžina razdalje do zadnjih nog				
1	275	34	78	19	12,4	11,9	12	9	2,9	43	141	22	23	31	neop.			
2	231	29	66	16,4	9,4	9	6,6	4	5	37	117	19	19	25	31	neop.		
3	275	35	83	19,6	11,3	11	11,5	9	4	6,1	42	138	225	21	25	31	neop.	
"	4	241	30	71	15	9,4	9	7	3,5	4,8	38	119	20	19	25	30	neop.	
"	5	225	31	64	14,6	9	9,3	9,3	7,1	3,2	5	37	108	21	19,2	24	30	neop.
"	6	228	32	40	14,1	7	9	8,5	7,5	2,8	5	41	112	19	18,5	25	31	neop.
"	7	213	29	62	13,5	7,2	8,3	8,2	6	3	4	35	105	18,8	15,8	25	31	neop.
"	8	236	31	69	15	9,2	9,3	9,3	7	3	4	37	116	19	17	25	30	neop.
"	9	269	37	73	17,2	8,5	11	10,3	8	3	6	46	135	34	22	25	31	neop.
"	10	209	29	59	12,6	7,2	7,8	7,4	6	3	4	35	103	19	16	25	31	Komaj opazne
"	11	213	30	62	14,1	7,5	8,6	8,6	7	2	2,5	37	103	18	18	25	32	Komaj opazne
"	12	208	27	61	13	7,3	7,5	8	6	2	4	34	101	17	18	25	31	Komaj opazne
"	13	213	29	59	13,4	7,3	8,3	8,2	7	3	3	34	105	19	17	25	31	opazne
"	14	212	28	60	14,8	7,6	9	8,6	7	2,5	4	36	103	19	17	25	30	opazne
"	15	226	28	67	14,9	9	9,3	9,2	7	3	3	36	109	18,5	15	26	30	skoraj neop.
"	16	215	28	62	14,3	7,7	9,2	8,5	6	3	4,5	35	102	19	17	25	30	Komaj opazne
"	17	217	28,5	62	14,7	7,5	9	8	6,5	3	4	36	104	18,5	17	25	31	opazne
"	18	197	26,5	57	13,3	7,3	7,8	8,1	6	2,8	3	33,5	96	16	15	25	30	neop.
"	19	192	25	56	12,7	7	7,5	5,9	3,5	3	3	33	92	17	17	25	31	Komaj opazne
"	20	160	20	47	9,9	5	6	4,5	2	2	25,5	77	14	12	26	31	opazne	
"	21	147	19	43	9,3	5	5,5	4,2	1,8	2,2	24	72	13	12	25	31	neop.	
VIR PRI STIOMI		22	256	34	75	17	10	8	7,5	8,5	5	41	128	22	18	25	29	
X. 1974	STUDENCI PRI LJUBUŠKI		23	196	28	49	13,7	7,4	8,8	8	5	4	34	100	14	13	25	30
III. 1895																		

25-30/34

NAHAJALIŠCE ŠTEVILKA	DOLZINA cepot. določ. teljesa z dol. cepotom	DOLZINA glave	Največja širina glave	Največja širina nizčema	Razdalja med nos- nicami	Skrbna dolžina	Največja dolžina	Dolžina zad. nog do zacet.	Dolžina zad. nog do opaz.	DOLZINA zad. nog do prvega člena	DOLZINA zadnjih členov	Spremljene okrogline	Gterilo mometer	Treteteče dvetisoč	Mere v mm Opombi.			
POSTOJNA	83	144	21	40	9,6	5,7	5,1	3	2	2,3	26	70	13,3	11,5	23	0	izraz.	
POSTOJNA - JAMA	84	114,5	15	33	7,1	4,5	4,1	3,5	2,5	1	2,2	19,5	55	10,5	10	26	0	opezne
"	85	142	18	42	10,5	6	5	3,8	4	1,5	1,8	22	70	12	11,5	27	0	izraz.
"	86	132	16	38	9,6	6,1	4,9	3,3	3	1,2	2	21	65	11	11,5	26	0	izraz.
"	87	226	31,5	65	17,3	11,2	10,3	10,	8,5	3	4,3	38,5	109	21,5	20,5	26	0	neop.
TRŽIČ (MONFALCONE)	88	162	26	44	11,8	7,3	5,5	4,9	5	4	3	31,5	80	14,5	13,2	23	0	komaj opaz.
PLANINA	89	203,5	28	56,5	12,8	6,2	6,4	5,2	5	3	3,8	34,5	100	18,2	17	25	0	komaj opaz.
VODNJAN	90	295	44	68	21,2	16,2	9,6	8,5	8	4	7	57	129	25	22,3	25	0	neop.
IX. 1955 SELZ FRI TRŽIČU (MONFALCONE)	91	208	32	55	14,4	6,8	5,8	5	5	7	40	98	21,5	16,8	23	0	komaj opaz.	
V. 1930	92	209	25,5	60	10,7	7,2	6,4	4,7	5	1,8	4,5	32	106	16	15,6	25	0	komaj opaz.
"	93	167	26	45	11,8	8,4	6,1	3,5	0	3,5	3	31,5	79	16	14,5	21	0	neop.
"	94	204	26	54	9,1	5,4	6,2	4,6	4,5	0,8	3,8	32	106,5	19	17	26	0	opaz.
"	95	201	25	55	9,8	5,2	6,8	6,2	0	2	4	29	107	18	18	26	0	izraz.
"	96	183	22,5	49	9,1	5,7	5	3,5	4	1	2	28,3	107	14,8	14,8	26	0	izraz.
TRŽIČ (MONFALCONE)	97	164	24	44	12,1	8,1	5,3	4,7	4,9	7	0	29,3	72	14	11,5	23	0	neop.
SELZ FRI TRŽIČU	98	163	25,5	43	12,1	7,8	6,9	7	5,8	4,8	2,5	32	79	15	13,4	25	0	neop.
VII. 1959	99	216	27	60,5	14,5	9,4	6,6	6	5	3,5	34	111	17	16,7	26	0	neop.	
"	100	235,5	31	70	15,8	12,8	9,6	9	7,5	6,4	5	38	114,5	21,5	20,5	26	0	neop.

NAHAJALIŠČE ŠTEVILKA	POSTOJNA - JAMA VI. 1964	241	30,5	69,5	16,7	10,8	9,4	9	7,2	3,8	4,8	39	114	20,5	18,4	26	P	neop. komaj opaz. desno	
KRAJAN - ISTRA (MINIERA DI CORPANO)																			
III. 1885	105	134	21	30,5	8,9	5,9	4,1	2,7	2,5	1,8	1	2,8	40,5	87	18,5	18	23	P	
"	106	198	32,8	41	13,4	8,1	5	3,9	3,5	1,5	2,8	0,5	37,5	82,5	18,5	15	25	P	
"	107	187	32,5	46	12,5	9	5,9	5,2	0	0,5	2	0,5	41,5	90,5	18,5	19	24	P	
"	108	224,5	34	53,5	15,8	6,8	6,4	4,4	0	0,5	2,5	0	41	84,5	15,5	19	24	P	
"	"	"	"	109	182,5	32	47,5	14,5	0	5	4,5	1,8	3						
IZLIV TIMAVA (FOCI TIMAVO) VIII. 1972	110	251,5	39,5	58	20,8	11,7	9	8,1	7,5	4,8	5,5	47	116	23	20	23	P		
FOSTOJNSKA JAMA - ČRNA JAMA																			
1954	111	194	25,5	54	10,6	6	6,3	4,5	5	1	3,5	30	101	16,8	16,3	24	P		
"	112	235	27	70,5	15,5	8,7	7,3	6,8	6,3	5,8	4,5	33	119	17	16,2	27	P		
"	113	235	28,5	68	14,8	9,3	8,2	7,1	6,2	4,8	4,5	36	125	17	16,2	27	P		
"	114	221	30	61	14,4	9,8	8,8	8,1	7	6	3	35	111,5	19,5	19	27	P		
SAGRADO																			
VII. 1969	115	165,5	26	47	10,8	0	5,9	5	5	3,8	0	31,5	79,5	17	15	23	P		
LUŠKA JAMA																			
1876	19971	: 1	286	35	20,7	13,7	11	10	7,8	8	6,5	44	135	24	22,4	26	31	neop.	
"	19971	: 2	250	31	78	19,7	13	9	8,1	6,5	9,5	4,8	37	122	20	18,5	26	31	neop.
"	19971	: 3	285	39	76	21,7	13,3	10,5	8,7	7,8	5,8	7,5	48,5	142,5	23,5	21,4	26	31	neop.
"	19971	: 5	223	27	70,2	16,7	12,1	7	7,5	5,5	8	3	33	108	20	18	26	30	neop.
19971	23	64	13,3	8,4	6	5,1	4,8	6,5	2,8	2,8	6,5	2,8	29	87,8	16,8	15	26	29	neop.

NAHAJALIŠČE STEVILO	POSTOJNA	Mere v mm										Opomba
		Dolžina z repom do lotne telesa	Dolžina z repom do sive repe	Dolžina s sive repe	Vsičina s sive repe	Največja s sive repe	Dolžina repe	Največja repe	Dolžina repe	Največja repe	Dolžina repe	
1. 1874	19958 : 1	54,5	8	16	4,2	3	2	1,8	1,8	1	1	komač. opaz.
"	19958 : 2	66	9	21	5	3	2	1,8	1	0,5	12	neop. opaz.
"	19958 : 4	72	10	22	5	3,5	2,5	2,2	2	1	13	komač. opaz.
LJUBLJANA	1960	16598	211	25	55	11	6,3	5,4	4,9	4,6	3,5	dolžina s sive repe
LOGARČEK	1. 1888	19968 : 1	184	25,5	52	15,4	10,2	7	5	2,5	30,5	92,5 16
"	19968 : 2	151	20	43	11,3	7,7	5	4,4	4,1	2	23,5	75 12
"	19968 : 3	152	21	44	12	7,5	5	3,9	3,5	2,9	25	75 17,5
VIR PRI STONI	VI. 1946	19966 : 1	246	30	73	18,9	11,9	9	7,3	9,5	37	123 22
"	19966 : 2	257	31	74,5	18,7	12,1	9	8,4	6,5	7,5	37,5	126 23
"	19966 : 3	264	31	81	19,5	13,8	9,6	0	6,8	10	4,3	38 126
MAGDALENSKA JAMA	VI. 1927	19957 : 1	218	26	61,5	13,9	8,4	7,4	5,3	4	33,3	100 15,9
"	19957 : 2	153,5	20	48,2	10,5	6,8	5,8	5,7	4	2,8	29,5	98 16,5
"	19957 : 3	155	20,5	43	11,4	6,9	6	5,8	5,8	7	35,3	119 20
"	19957 : 4	124,5	16	39	9	6,2	4,9	0	0	4,2	31	96 17
"	19966 : 9	233	29,5	.66	15	9,4	9,2	8,4	6,8	7,5	37	99 18,5

		Nahajalise stevika		Magdalenska Jawa		Postojna		SINJ		Rupa		VIR PRI STRECI		VII. 1827 19962		RIMLA PRI KOLEJU	
		celotna celles	dolzina celles	dolzina repeta	dolzina elave	dolzina repeta	dolzina elave	dolzina elave	dolzina elave	dolzina elave	dolzina elave	dolzina elave					
I.	1827	19957 : 5	191	22,5	57	12,7	6,7	6,4	6,2	4,5	5,3	28,5	97	14,5	15	27	32
V.	1844	19957 : 8	198	24,5	60	13,1	6,7	6,8	6,6	5	6,8	2,7	31	96,5	16,5	13,8	27
"	"	19957 : 10	227	28	68	15,7	8,7	7,7	6,6	5,5	5,1	35,2	11,2	18,5	17	26	31
VI.	1946	19957 : 13	178	22	51,5	12,6	7,6	6,1	5	4,5	3	3,9	29	89	14,7	14,5	27
"	"	19957 : 15	0	22,5	0	10,3	7,4	4,3	2,4	4	2,8	28	96	15,5	13	26	0
"	"	19957 : 14	178,7	23,5	52,5	12,8	7,8	7	6,9	5,2	3,2	3,5	29	86	15,5	14,8	30
1884	19957 : 16	281	37,5	81	22	15,2	9	8,9	7,2	6,5	5	4,5	143	23,1	20,8	26	31
"	"	19957 : 17	278,5	38,5	77,5	23,6	14,9	11,4	9,6	8,5	10,5	5,5	47	135,5	23,7	20	25
POSTOJNA																	
1.	1880	19964 : 1	232	27,5	66	15,8	9,4	7,8	6,8	6,6	5	5,3	35,5	11,9	17,9	16	26
"	"	19964 : 2	243	28	68	13,3	8	8	6,8	6	3,7	4,3	36,2	20,5	19,6	18	27
"	"	19964 : 3	278	32	84	20,3	13,6	11,5	11,3	8	5,5	7	41	137,5	20,5	16,9	27
I.	1851	19980	285	37	82	23,6	11,3	9,6	9,5	7,2	5	4,3	47,5	142	22,8	20	24
SINJ																	29
I.	1896	19979	281,5	37	83	22,8	14,2	10,1	7,6	6,8	6	5,9	48	138	21,5	19	24
LASI BEI BEDEN																	
I.	1845	19959 : 1	218	29	57,5	16,3	11,8	9,5	8,4	6,3	6,8	3,1	35,5	14	17	15,1	29
RUPA																	
1.	1965	19959 : 2	288,9	33	83	21,9	15,5	10,7	9,6	7	9	7,2	42	143,5	23	18,5	26
"	"	19959 : 3	299	28	72	16,7	10,7	8,1	6,8	5,5	8,5	5,1	36,1	104,5	20,5	17	25
"	"	19959 : 4	210	23	69	14,1	9,2	6,8	4,8	4,5	8,3	3	31	100,2	16	15	26
"	"	19959 : 5	188	23	60	13,5	9	6,2	5	4,8	2,4	29	88	17,3	14,5	25	30
VIR PRI STRECI																	
VII.	1827	19962	153,5	21,2	44	11	5	5,1	4,7	3,9	2,9	2	26	76	14	15,6	26
RIMLA PRI KOLEJU																	
I.	1935	19965 : 1	229	29	64,5	14,6	8,6	8,5	8,6	6,5	4,6	37	115	19	16	26	31

NAHODALICE ŠTEVILKA	RINŽA PRI KOČEVJU	I. 1935	19965 : 2	205,5	25	61,	12,6	7,7	7,6	7,1	6,1	2,2	4	32	100	18	15,5	26	30	neop.
SAHEN PRI KOČEVJU	VIII. 1927	19965 : 3	254,5	31	78	15,6	10,3	8,2	8	6,1	5,3	4	39	124,5	21	19	25	30	neop.	
"	"	19965 : 4	233	29	63	14,3	8,2	8,7	6,5	6,8	3,2	5	37	117	20	18,3	26	30	izraz.	
"	"	19965 : 5	219	28	62,5	12,4	7	7,2	7,5	6,1	6,5	5	34	109	17	17,5	26	30	opaz.	
"	"	19965 : 6	191	26	54	12,6	7,2	7,3	7	6,1	3,6	4,1	31,5	97,9	15,5	16	26	30	spaz.	
"	"	19965 : 7	187,5	22,5	56	10	6	5,6	5,5	5	3	3,8	27,5	95	14	14	27	32	spaz!	
VIR PRI STICNU	IV. 1945	19967 : 1	285	33	89	20,3	13,5	10,7	7,8	7,3	7	5	41	138	23,4	18,5	26	30	neop.	
"	"	19967 : 2	241,5	28,5	74	15,9	14	7,9	6,6	5,4	4,5	5,5	36,2	120	18,9	17	27	31	neop.	
SINJ	SINJ	1716	275	39	86,5	20	13,6	9,5	8,2	5	5,5	5	41	135,5	19	19	23	29	neop.	
SINJ	SINJ	1717	246	34	80	19,4	11,4	9,6	8,4	7	5,5	6	40	122,5	20,5	18,2	24	29	neop.	
SINJ	SINJ	1718	261,5	38	65	17,3	12,3	8,6	7,1	5	4,8	4,9	38	126	20,5	18	23	29	neop.	
MAPAROVA PEĆINA	STOMICA - LIKA	1. 1961	2377	224	30	63,5	15,9	8,6	8,3	7,3	6	3,3	3,3	38,5	107,5	20	17,8	23	28	neop.
IVINA PEĆINA	CENAC SELO - LIKA	XII. 1962	2410	178	24,5	57	14,9	8,4	6,1	4,6	0	1,5	2,8	31	80	17	15,5	23	spaz!	
N	PICINOVA PEĆINA	FOREĆ - ISTRA	II. 1980	2767	157	25,5	40,1	11,2	8,2	5,6	4,5	3,7	2	2,2	32,5	77	16,5	15,8	24	29
PLAVNIŠKA JAMA	26.VIII.1980	116	243	32,5	70,5	17,8	10,7	9,7	8,4	7,5	7	4,7	39	122	19,1	17	26	31	neop.	
"	"	117	243	31	71	16,3	8,6	9	7,7	6,6	4,5	4,5	38	120	19,5	18,2	26	31	komaj opaz.	
"	"	118	209	26	64	13,8	8,2	8	6,7	6	5,4	4	33	102,5	17	15,1	27	31	izraz.	
"	"	119	245	31	73,5	17,1	10,5	9	8,4	7	6,6	4,9	37,2	121	20,5	19,8	26	31	skora.	

NAHAJALIŠCE STEVILKA	PLANINSKA JAMA	26.VIII.1980	120	223	29	66	15,9	9,3	8,7	7	4,5	5	34,5	118	19,2	18,5	27	31	Mere v mm	
																			Opondu.	
"	DOLZINA REPKE	"	121	221	29	65	16,2	9,4	8,6	7,4	7	6,2	4,5	36,5	108,5	18,	16,5	26	31	komaj opaz.
"	DOLZINA REPKE	"	122	213,5	26	64,5	14,7	8,8	7,7	7,5	6	6	3,4	31,2	107	15,5	16,5	26	31	komaj opaz.
"	DOLZINA REPKE	"	123	203	26	62	14,9	8,3	7,7	7,3	6,2	5,2	4	32	98	17	16,5	26	31	opazne skoraj neop.
"	DOLZINA REPKE	"	124	236	31	66	17,6	10,2	9,2	8,4	7,5	5	5,7	38	117	19,8	17,9	27	31	opazne skoraj neop.
"	DOLZINA REPKE	"	125	232	30	64	16,5	10,6	8,2	7,2	6,2	6	5,9	38	117	19,5	17	27	31	komaj opazne skoraj neop.
"	DOLZINA REPKE	"	126	208	27	62,5	15	8,6	8,1	7,8	6	17,5	3,6	33	102	18	16,5	27	31	komaj opazne skoraj neop.
"	DOLZINA REPKE	"	127	238,5	30	71	15,5	9,2	8,7	7,6	7	5	5,2	37	116	19	17,7	26	31	skoraj neop.

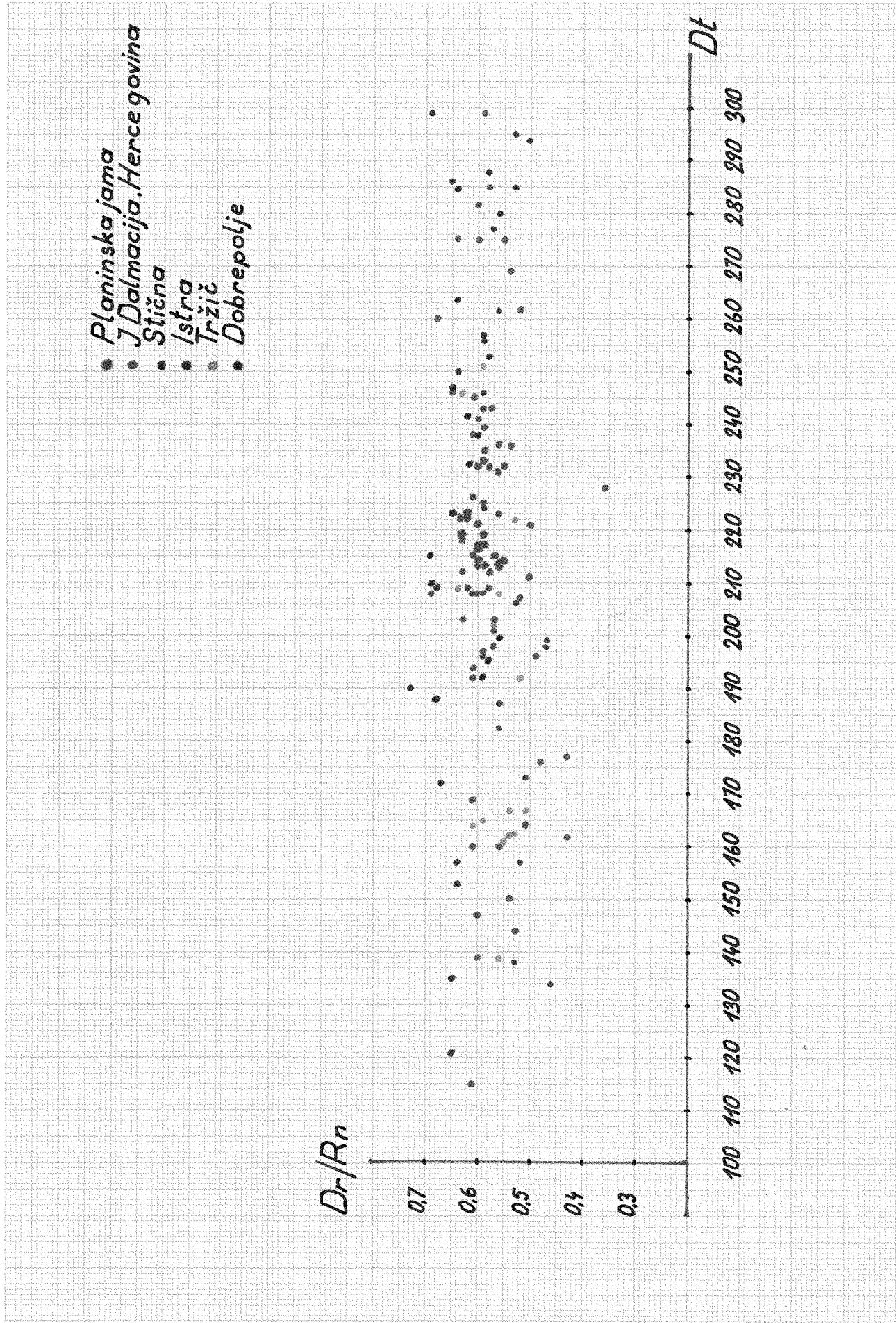

TABELA STATISTIČNIH VREDNOSTI:

TABELA II/1

INDEKS: Dg/Rn	PLAN. J.	J. DALM. HERCEG.	STIČNA	ISTRA	TRŽIČ	DOBREP.
N	63	17	20	11	15	15
SR. VR. (\bar{x})	0,27	0,28	0,25	0,35	0,32	0,26
MIN.	0,24	0,24	0,23	0,30	0,31	0,23
MAX.	0,31	0,30	0,30	0,39	0,34	0,28
STAND. DEV. ($\pm S$)	0,02	0,02	0,02	0,03	0,03	0,1

TABELA II/2

INDEKS: Dr/Rn	PLAN. J.	J. DALM. HERCEG.	STIČNA	ISTRA	TRŽIČ	DOBREP.
N	63	17	20	11	15	15
SR. VR. (\bar{x})	0,59	0,54	0,61	0,52	0,56	0,63
MIN.	0,36	0,43	0,50	0,46	0,51	0,50
MAX.	0,69	0,65	0,69	0,59	0,64	0,73
STAND. DEV. ($\pm S$)	0,04	0,07	0,05	0,04	0,04	0,06

TABELA II/3

INDEKS: $\check{S}g/Dg$	PLAN. J.	J. DALM. HERCEG.	STIČNA	ISTRA	TRŽIČ	DOBREP.
N	63	17	20	11	15	15
SR. VR. (\bar{x})	0,52	0,53	0,58	0,43	0,47	0,54
MIN.	0,41	0,42	0,47	0,34	0,38	0,45
MAX.	0,61	0,64	0,66	0,48	0,58	0,64
STAND. DEV. ($\pm S$)	0,04	0,06	0,05	0,04	0,05	0,05

TABELA II/4

INDEKS: Škg/Dg	DOBREP.	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J.DALMA. HERCEG.	PLAN. J.
N	15	15	11	18	16	63
SR.VR.(\bar{x})	0,24	0,20	0,16	0,25	0,23	0,28
MIN.	0,14	0,08	0,13	0,18	0,16	0,19
MAX.	0,31	0,27	0,23	0,33	0,29	0,45
STAND.DEV.($\pm S$)	0,05	0,05	0,04	0,04	0,04	0,03

TABELA II/5

INDEKS: Rnos/Dg	DOBREP.	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J.DALMA. HERCEG.	PLAN. J.
N	14	14	9	19	17	62
SR.VR.(\bar{x})	0,21	0,18	0,16	0,21	0,20	0,23
MIN.	0,15	0,10	0,11	0,16	0,13	0,18
MAX.	0,24	0,23	0,22	0,24	0,25	0,27
STANDDEV. ($\pm S$)	0,03	0,03	0,03	0,02	0,04	0,02

TABELA II/6

INDEKS: Dsok/Rn	DOBREP.	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J.DALMA. HERCEG.	PLAN. J.
N	15	15	11	20	17	63
SR.VR.(\bar{x})	0,18	0,19	0,20	0,17	0,16	0,17
MIN.	0,13	0,16	0,18	0,13	0,13	0,14
MAX.	0,20	0,22	0,22	0,20	0,19	0,25
STAND.DEV. ($\pm S$)	0,02	0,02	0,01	0,02	0,02	0,01

TABELA II/7

ŠT. VRETENC	DOBREP.	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J.DALM. HERCEG.	PLAN. J.
N	11	/	5	20	16	61
SR.VR. (\bar{x})	30,55	/	29,20	30,30	29	30,87
MIN.	29	/	29	29	28	30
MAX.	31	/	30	31	30	32
STAN.DEV. ($\pm S$)	0,45	/	0,45	0,66	0,52	0,53

Spodnja tabela prikazuje povprečno dolžino telesa osebkov posameznih vzorcev.

TABELA II/8

VZOREC	DOBREP.	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J.DALM. HERCEG.	PLAN. J.
N	15	15	11	20	17	63
Povp.dol.tel/mm	190,83	188,07	190,36	239,97	206,68	27,65

Dobljeno srednjo vrednost in standardno deviacijo posameznih indeksov sem uporabila pri primerjanju dveh vzorcev po t-testu za primerjanje številčno majhnih vzorcev. Naslednja tabela, v kateri so podane vrednosti za stopnjo tveganja /P/, stopnjo prostosti /SP/ in t-porazdelitev, prikazuje rezultate tega testa.

TABELA REZULTATOV t -TESTA

TABELA: III/1

INDEKS : Dg/Rn

<i>P</i> <i>t</i> <i>SP</i>	<i>DOBREP.</i>	<i>TRŽIČ</i>	<i>ISTRA</i>	<i>STIČNA</i>	<i>J. DALM. HERCEG</i>	<i>PLAN.J.</i>
<i>PLAN.J.</i>	0,05	0,001	0,001	0,001	0,05	
<i>J. DALM. HERCEG.</i>	0,001	0,001	0,001	0,001		1,83 78
<i>STIČNA</i>	0,1	0,001	0,001		4,55 35	3,90 81
<i>ISTRA</i>	0,001	0,02		11,13 29	7,43 26	11,30 72
<i>TRŽIČ</i>	0,001		2,52 24	8,28 33	4,49 30	7,85 76
<i>DOBREP.</i>		7,35 28	10,89 24	1,77 33	3,50 30	1,87 76

TABELA: III/2

INDEKS: D_r/R_n

<i>P</i> <i>t</i> <i>SP</i>	<i>DOBREP.</i>	<i>TRŽIČ</i>	<i>ISTRA</i>	<i>STIČNA</i>	<i>J. DALM. HERCEG.</i>	<i>PLAN. J.</i>
<i>PLAN. J.</i>	0,001	0,01	0,001	0,1	0,001	
<i>J. DALM. HERCEG.</i>	0,001	0,3	0,4	0,001		3,83 78
<i>STIČNA</i>	0,05	0,001	0,001		3,54 35	1,83 81
<i>ISTRA</i>	0,001	0,02		5,12 29	0,86 26	5,36 72
<i>TRŽIČ</i>	0,001		2,52 24	3,18 33	0,97 30	2,61 76
<i>DOBREP.</i>		3,76 28	5,27 24	1,88 33	3,88 30	3,14 76

TABELA III/3

INDEKS: Šg/Dg

<i>P</i> <i>t</i> <i>SP</i>	DOBREP	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J.DALM. HERCEG	PLAN.J.
PLAN.J.	0,1	0,001	0,001	0,001	0,4	
J. DALM. HERCEG.	0,6	0,01	0,001	0,01		0,82 78
STIČNA	0,02	0,001	0,001		2,77 35	5,49 81
ISTRA	0,001	0,05		8,54 29	4,86 26	6,89 72
TRŽIČ	0,001		2,19 24	6,44 33	3,05 30	4,14 76
DOBREP		3,83 28	6,01 24	2,34 33	0,51 30	1,66 76

TABELA III/4

INDEKS: Škg/Dg

<i>P</i> <i>t</i> <i>SP</i>	DOBREP	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J.DALM. HERCEG	PLAN.J.
PLAN.J.	0,001	0,001	0,001	0,001	0,001	
J. DALM. HERCEG.	0,5	0,1	0,001	0,2		5,55 77
STIČNA	0,5	0,01	0,001		1,46 32	3,46 79
ISTRA	0,001	0,05		5,88 27	4,47 25	11,63 72
TRŽIČ	0,05		2,19 24	3,19 31	1,85 29	8,06 76
DOBREP		2,19 28	4,37 24	0,46 31	0,62 29	4,03 76

TABELA: III/5

INDEKS: $R_{nos/Dg}$

$P \diagdown t$ SP	DOBREP	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J. DALM. HERCEG.	PLAN.J.
PLAN.J.	0,001	0,001	0,001	0,001	0,001	
J. DALM. HERCEG.	0,4	0,1	0,02	0,3		4,30 77
STIČNA	0,9	0,001	0,001		0,96 34	3,81 79
ISTRA	0,001	0,1		5,25 26	2,62 24	9,17 69
TRŽIČ	0,01		1,56 21	3,45 31	1,55 29	7,65 74
DOBREP		2,65 26	3,90 21	0,00 31	0,77 29	3,06 74

TABELA: III/6

INDEKS : $D_{sok/Rn}$

$P \diagdown t$ SP	DOBREP	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J. DALM. HERCEG.	PLAN.J.
PLAN.J.	0,01	0,001	0,001	0,9	0,01	
J. DALM. HERCEG.	0,01	0,001	0,001	0,1		2,88 78
STIČNA	0,2	0,01	0,001		1,52 35	0,00 81
ISTRA	0,001	0,2		4,64 29	6,13 26	9,18 72
TRŽIČ	0,2		1,52 24	2,93 33	4,23 30	5,59 76
DOBREP		1,37 28	3,04 24	1,46 33	2,82 30	2,79 76

TABELA III/7

ŠTEVilo vretenc

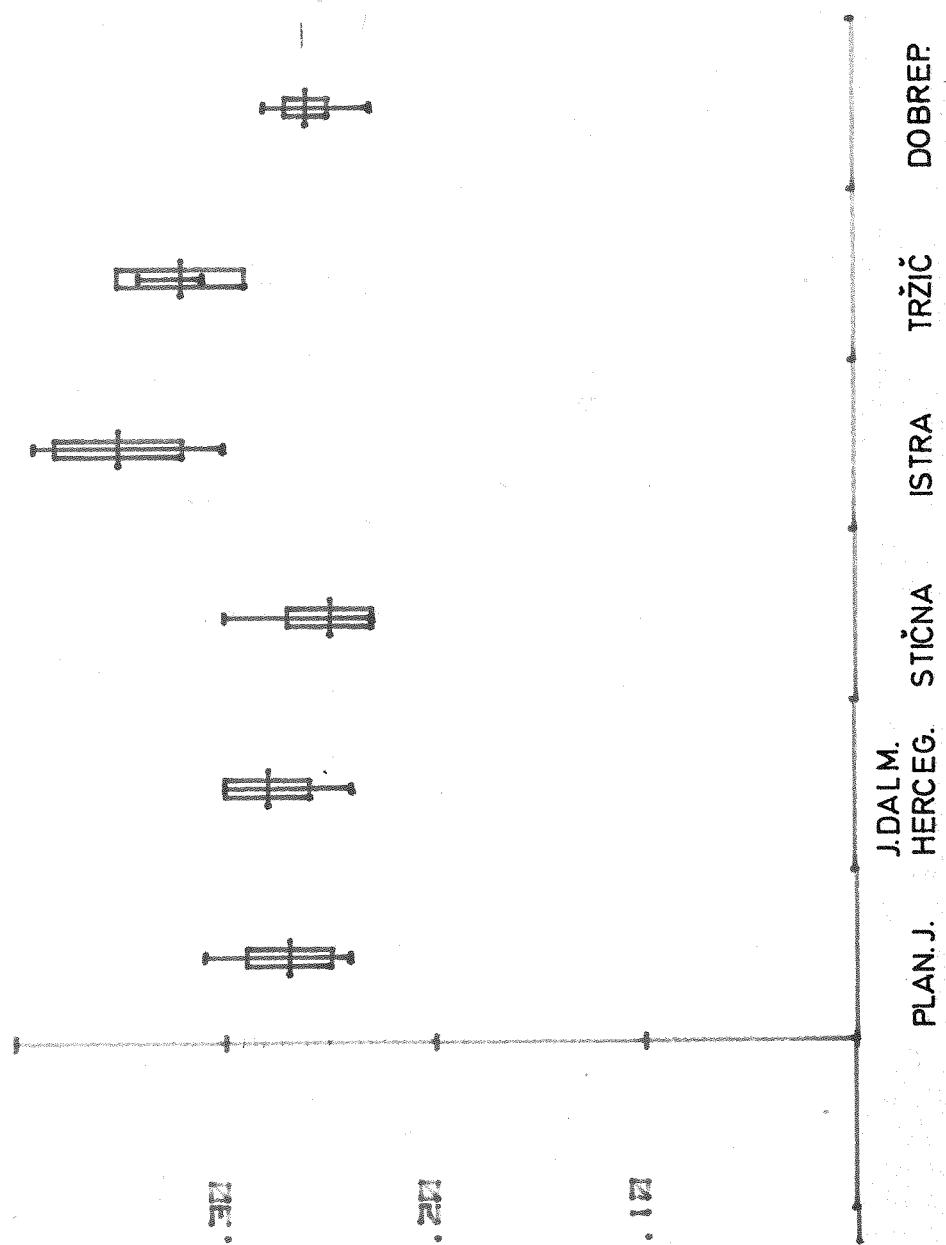
<i>P</i> <i>t</i> <i>SP</i>	DOBREP.	TRŽIČ	ISTRA	STIČNA	J.DALM. HERCEG.	PLAN. J.
PLAN. J.	0,1	/	0,001	0,001	0,001	
J. DALM. HERCEG.	0,001	/	0,5	0,001		12,61 75
STIČNA	0,3	/	0,001		6,44 34	3,92 79
ISTRA	0,001	/		3,50 23	0,77 19	6,83 64
TRŽIČ	/		/	/	/	/
DOBREP.		/	3,97 14	0,99 29	6,66 25	1,76 70

4. 2. Zaključki

Po primerjavi vsakega vzorca z vsakim sem iz podatkov za stopnjo tveganja ugotovila, v katerih indeksih, ki v bistvu označujejo določene znake, se posamezni vzorci razlikujejo in v katerih so si podobni. Kot podobne označujem tiste vzorce, kjer se je določen indeks po primerjavi pokazal za nesignifikantnega, različne pa tiste, med katerimi se je pokazal za visoko signifikantnega. Iz prejšnjih tabel je razvidno, da so visoko signifikantni tisti indeksi, katerih vrednosti za stopnjo tveganja so dosegle 0,001. Grafično pa so podane statistične vrednosti znakov s histogrami različnih indeksov. Iz njih je razvidno, kateri vzorci so si v posameznih znakih podobni, kateri se razlikujejo. Vsak histogram prikazuje za posamezne vzorce srednjo vrednost določenega indeksa, minimalne, maksimalne vrednosti ter standardno deviacijo tega indeksa.

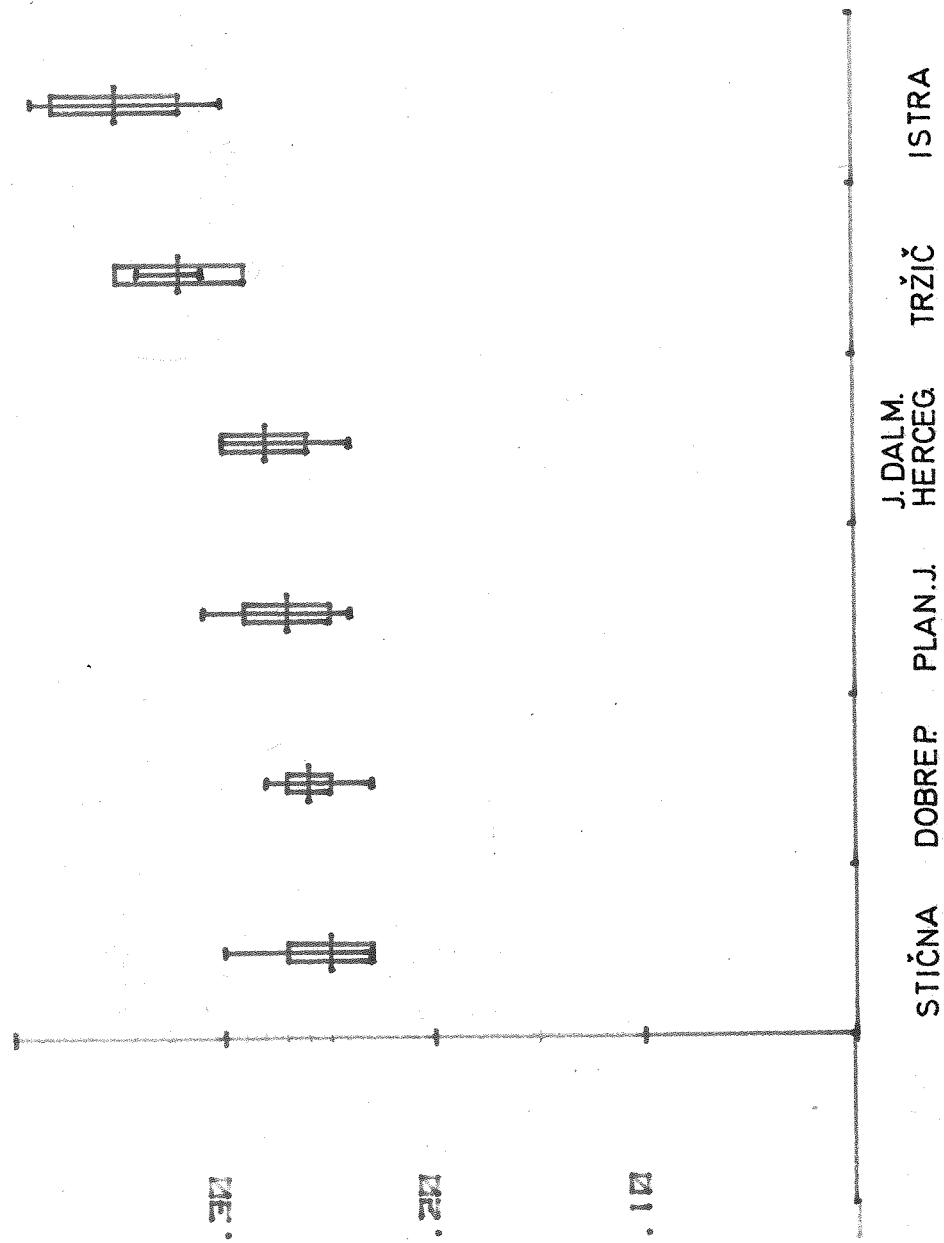
Histogram indeksa Dg/Rn

Primerjanje osnovnega vzorca iz PLANIN. J. z ostalimi:

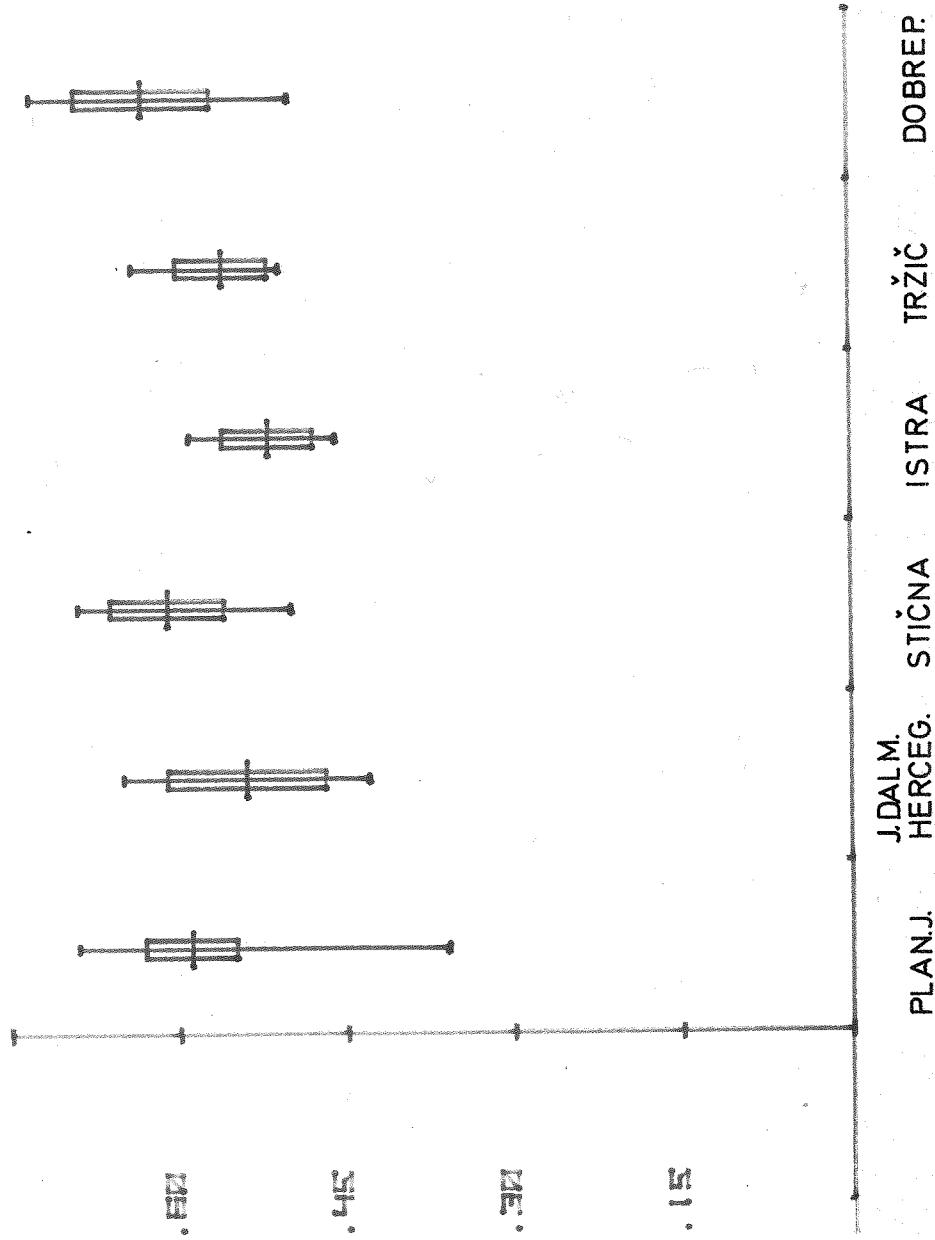
Histogram indeksa Dg/Rn

Primerjanje vzorcev po velikosti srednjih vrednosti indeksa:

Histogram indeksa $\Delta r/R_n$

Primerjanje osnovnega vzorca iz PLAN.J. z ostalimi:

Histogram indeksa Dr/Rn

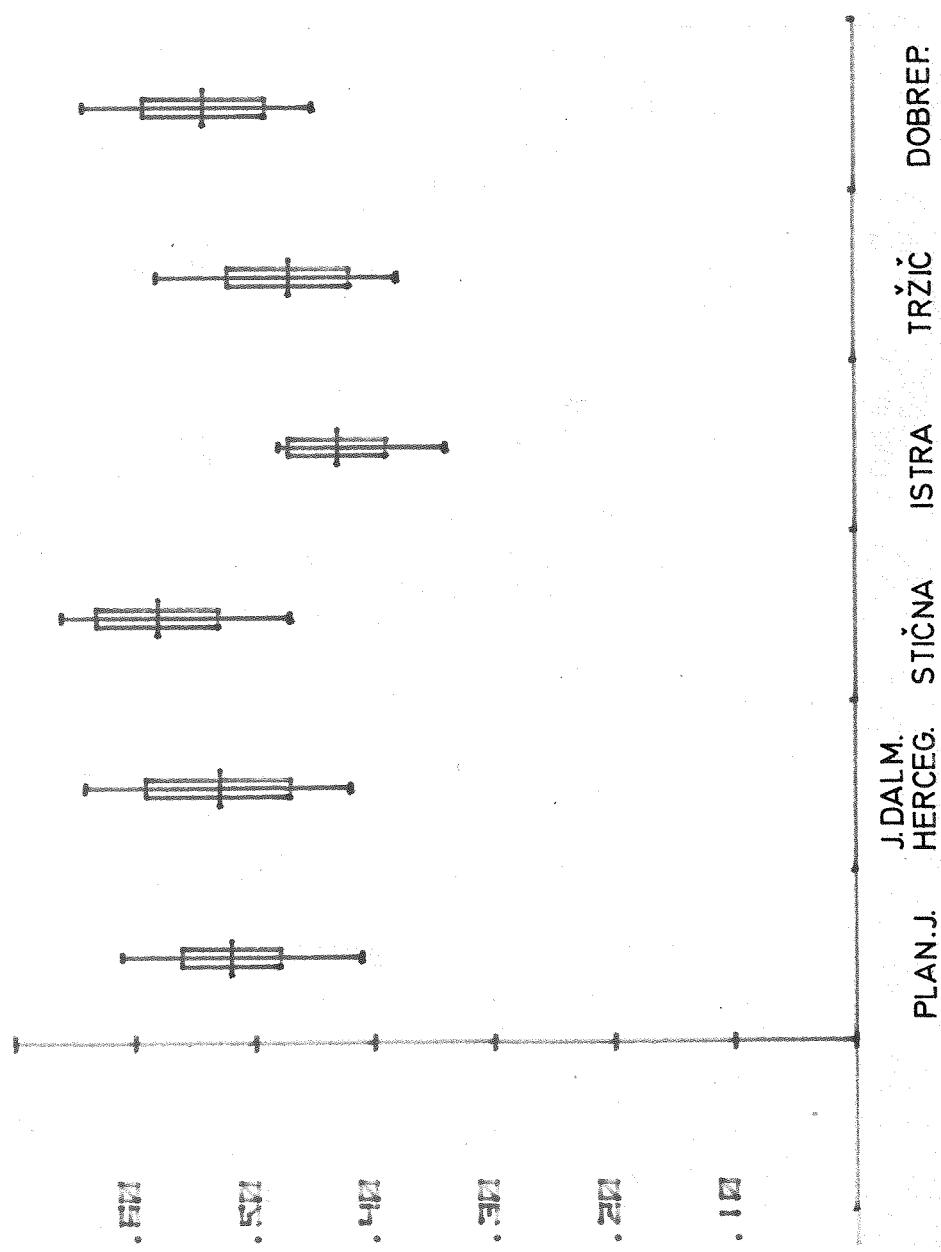
Primerjanje vzorcev po velikosti srednjih vrednosti indeksa:

J. DALM.
HERCEG.
ISTRA
ŠK. I
ŠK. II
ŠK. III
TRŽIČ
PLANJ.
STIČNA
DOBREP.

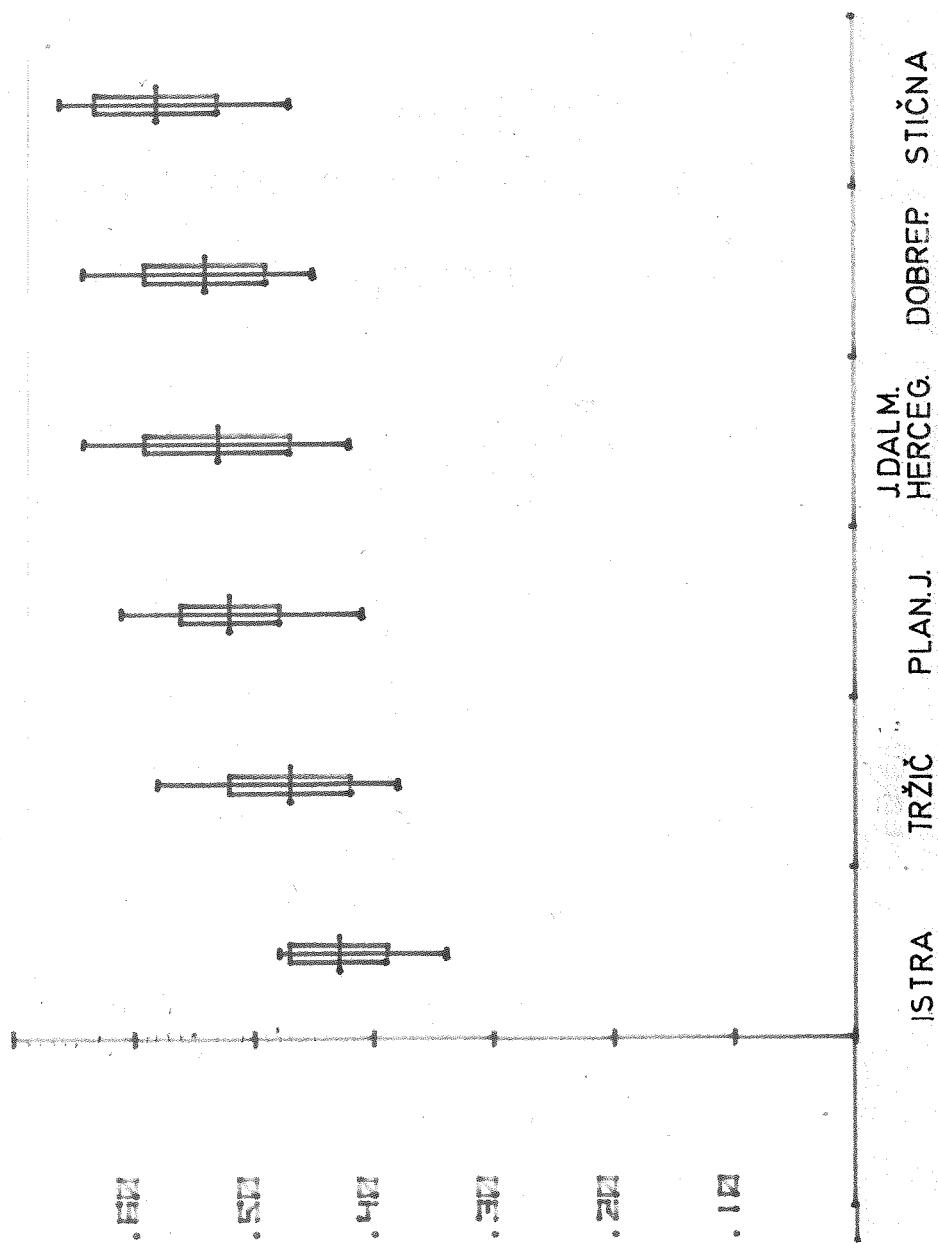
Histogram indeksa Šg/Dg

Primerjanje osnovnega vzorca iz PLAN.J z ostalimi:

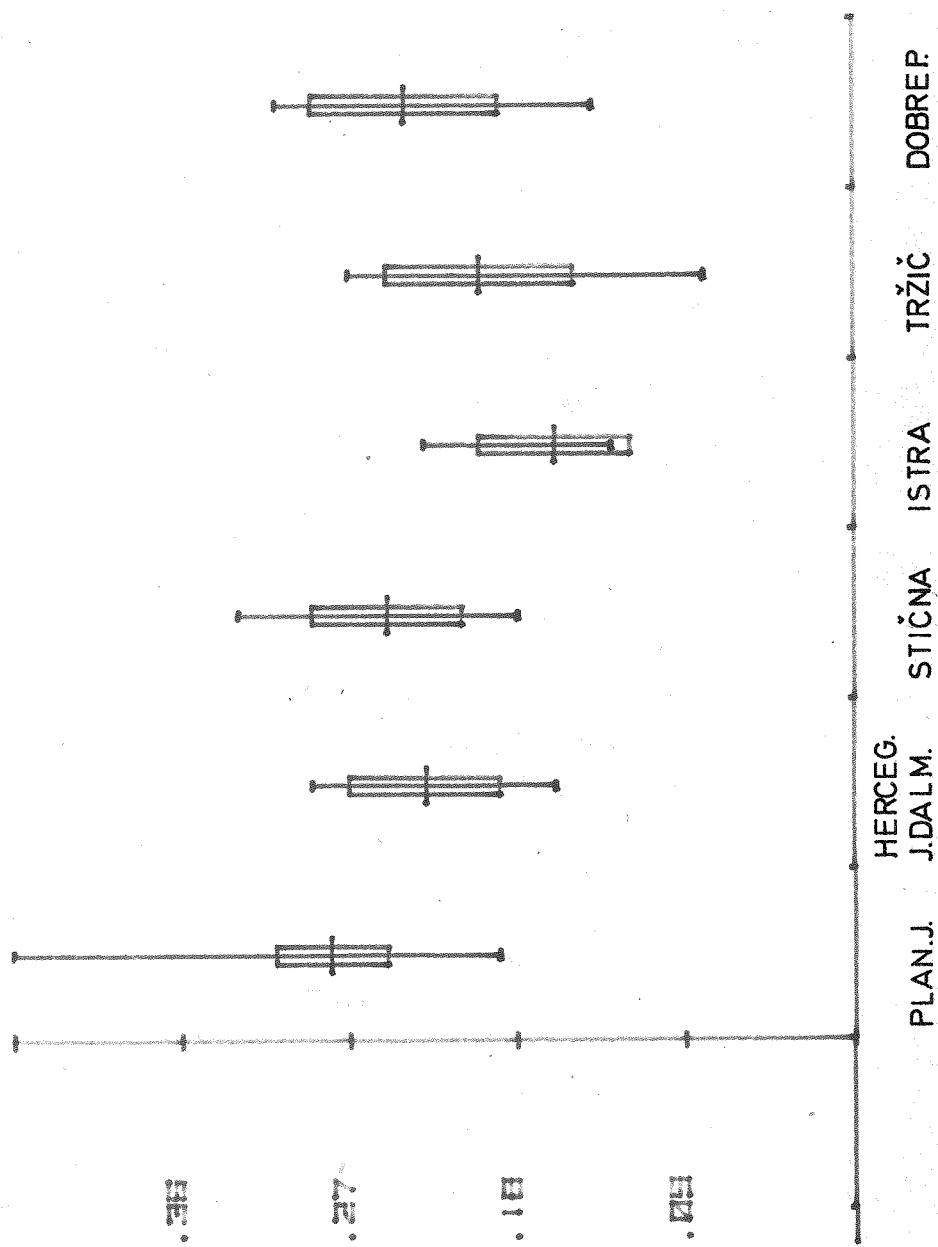
Histogram indeksa Šg/Dg

Primerjanje vzorcev po velikosti srednjih vrednosti indeksa:

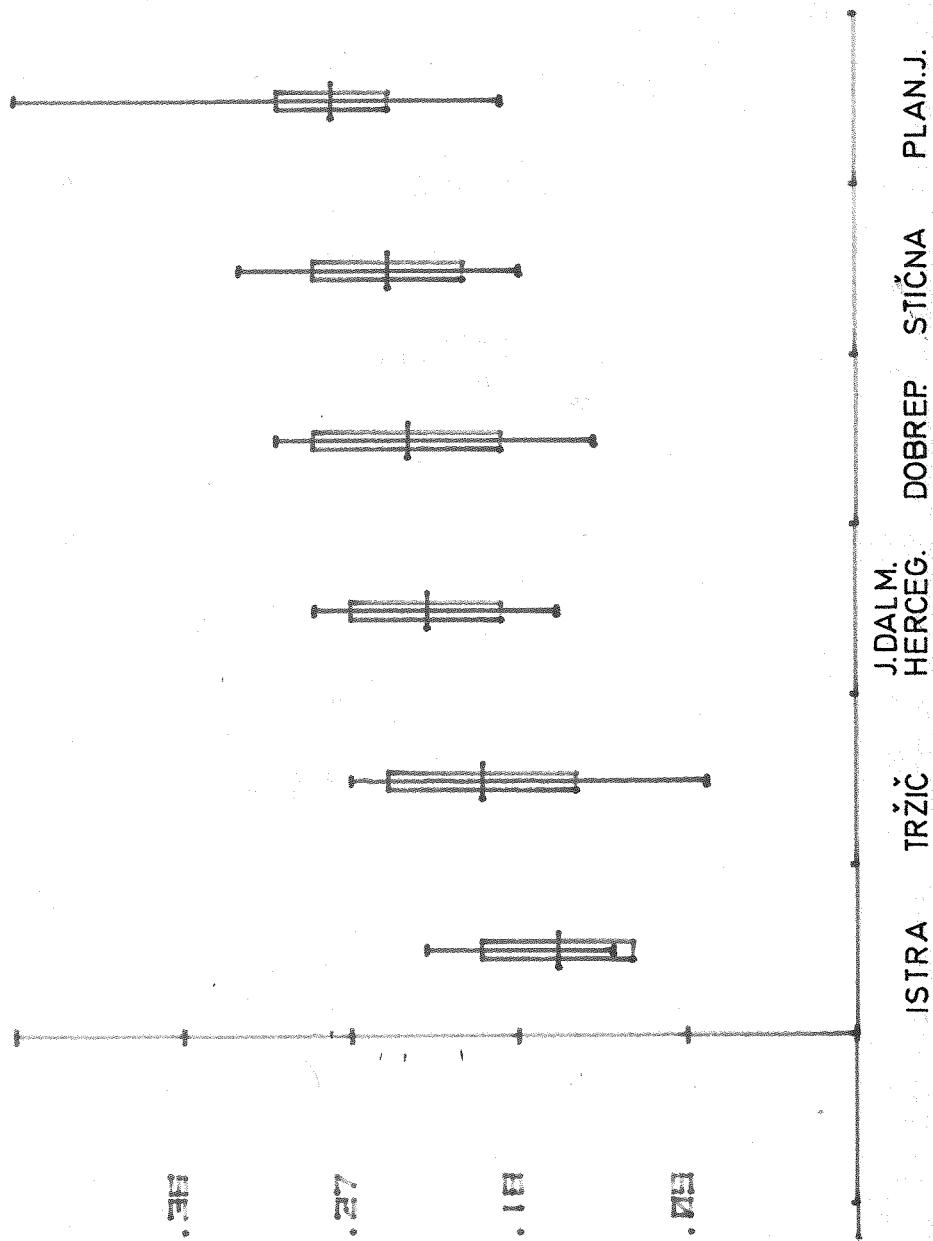
Histogram indeksa Škg/Dg

Primerjanje osnovnega vzorca iz PLAN.J. z ostalimi:

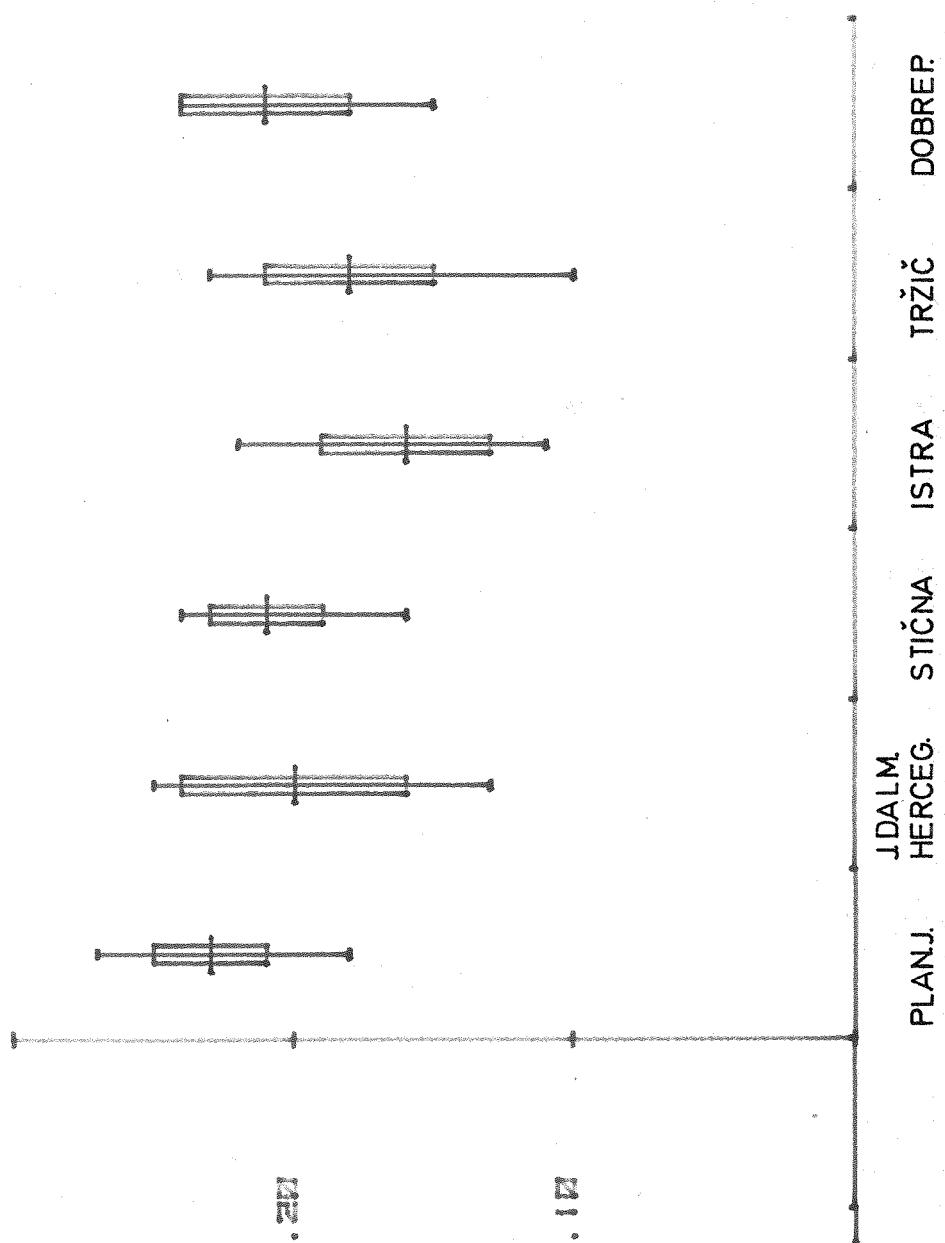

Histogram indeksa Škg/Dg

Primerjanje vzorcev po velikosti srednjih vrednosti indeksa:

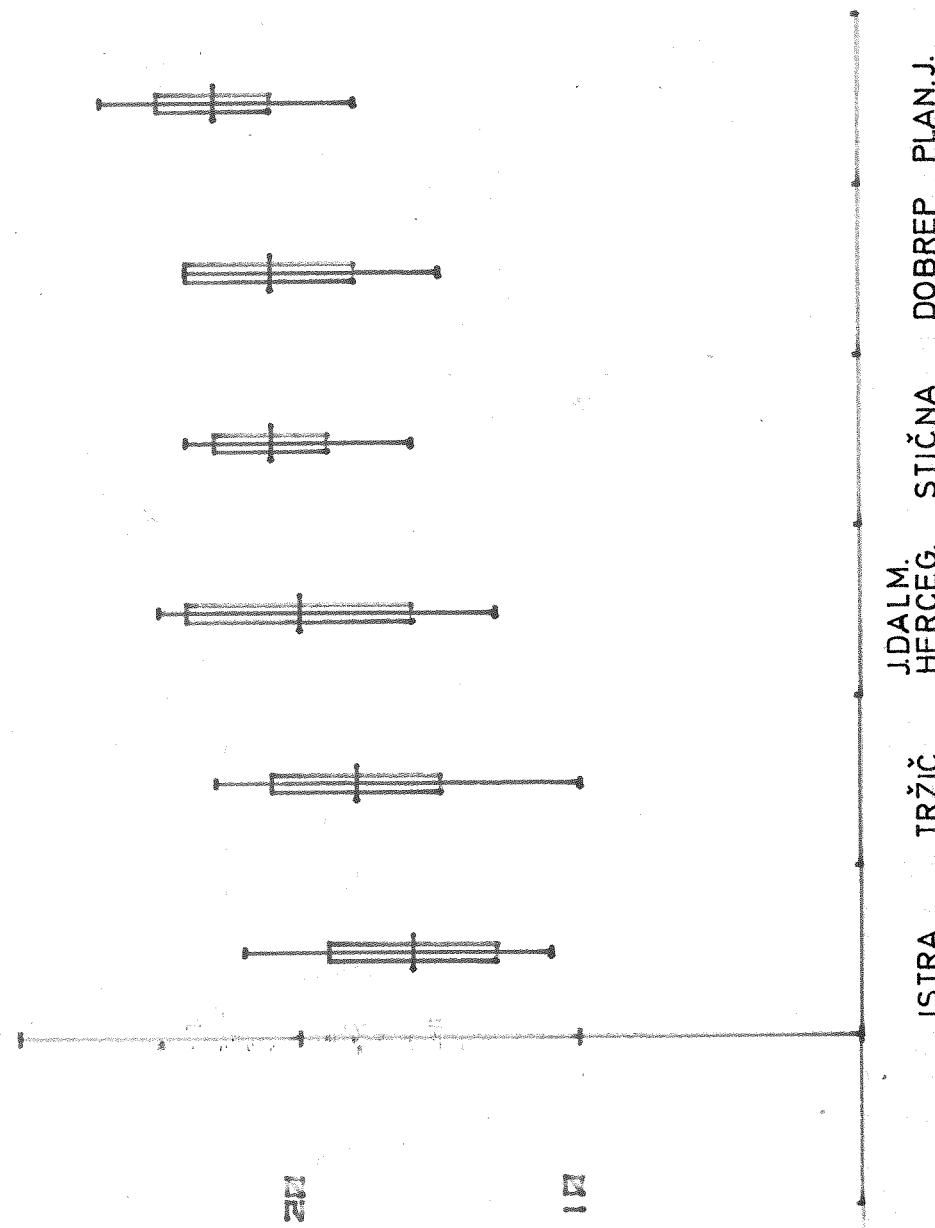

Histogram indeksa Rnos/Dg
Primerjanje osnovnega vzorca iz PLAN.J.z ostalimi:

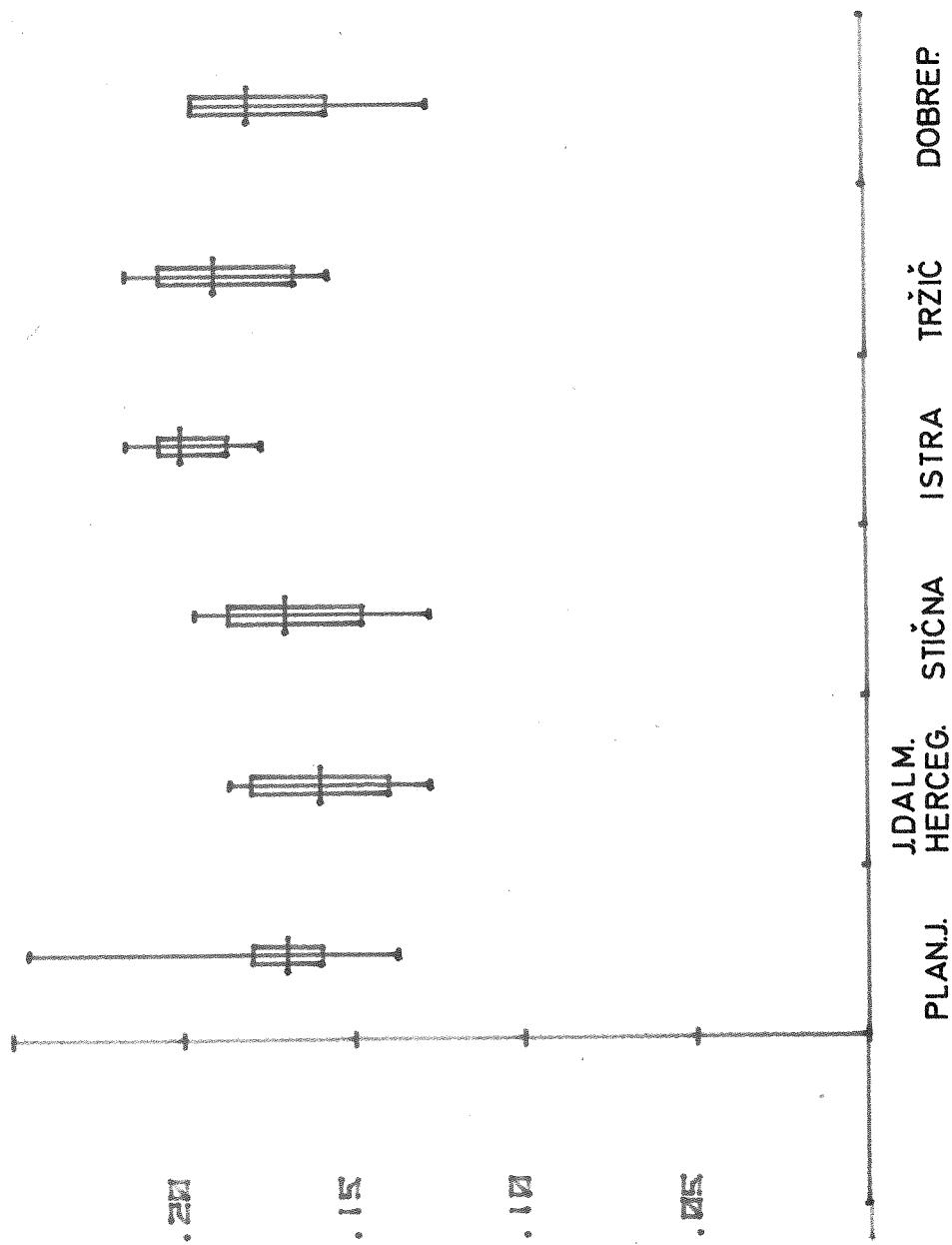
Histogram indeksa R_{NOS/Dg}

Primerjanje vzorcev po velikosti srednjih vrednosti indeksa:

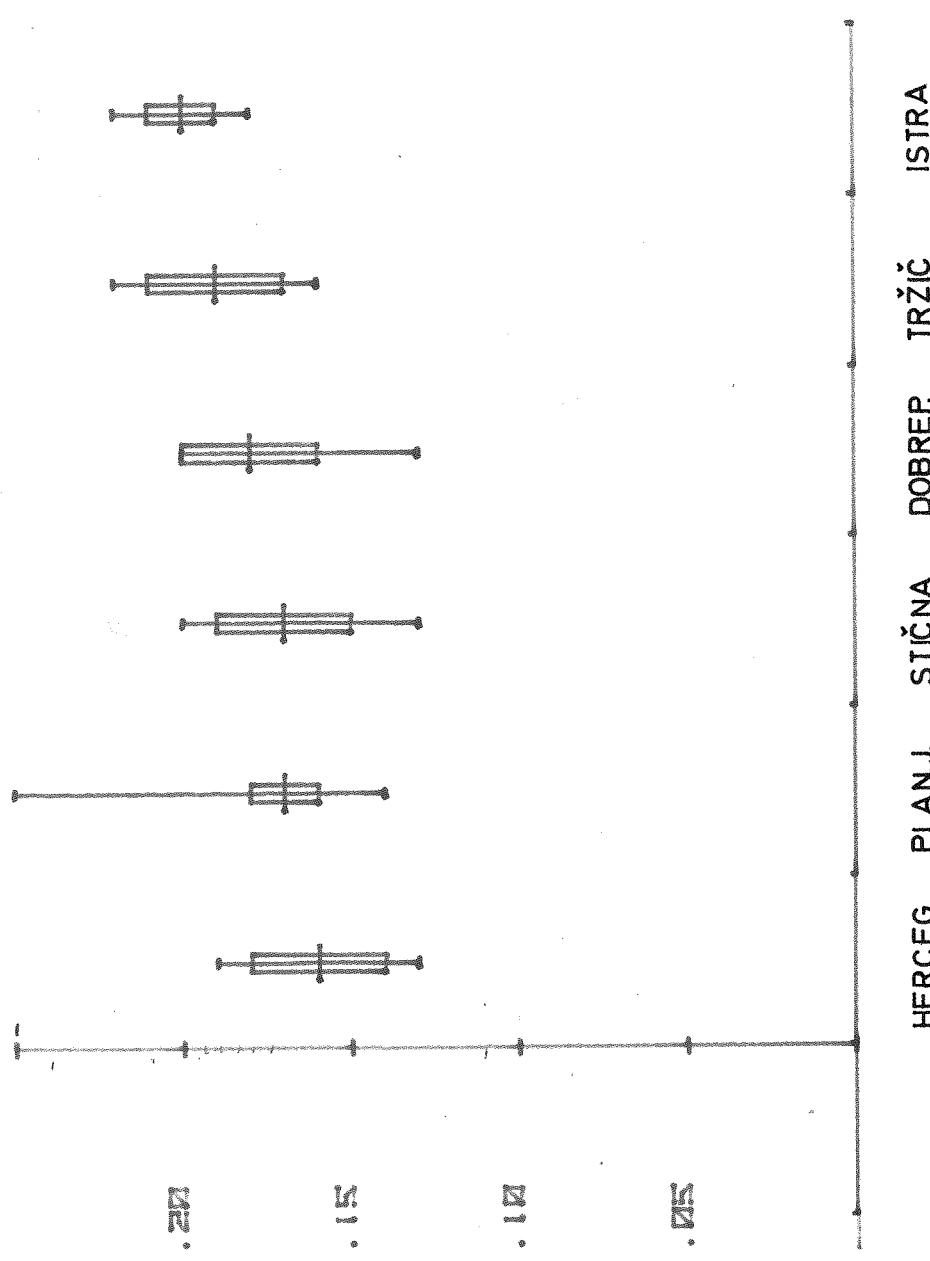
Histogram indeksa Dsok/Rn

Primerjanje osnovnega vzorca iz PLAN.J. z ostalimi:

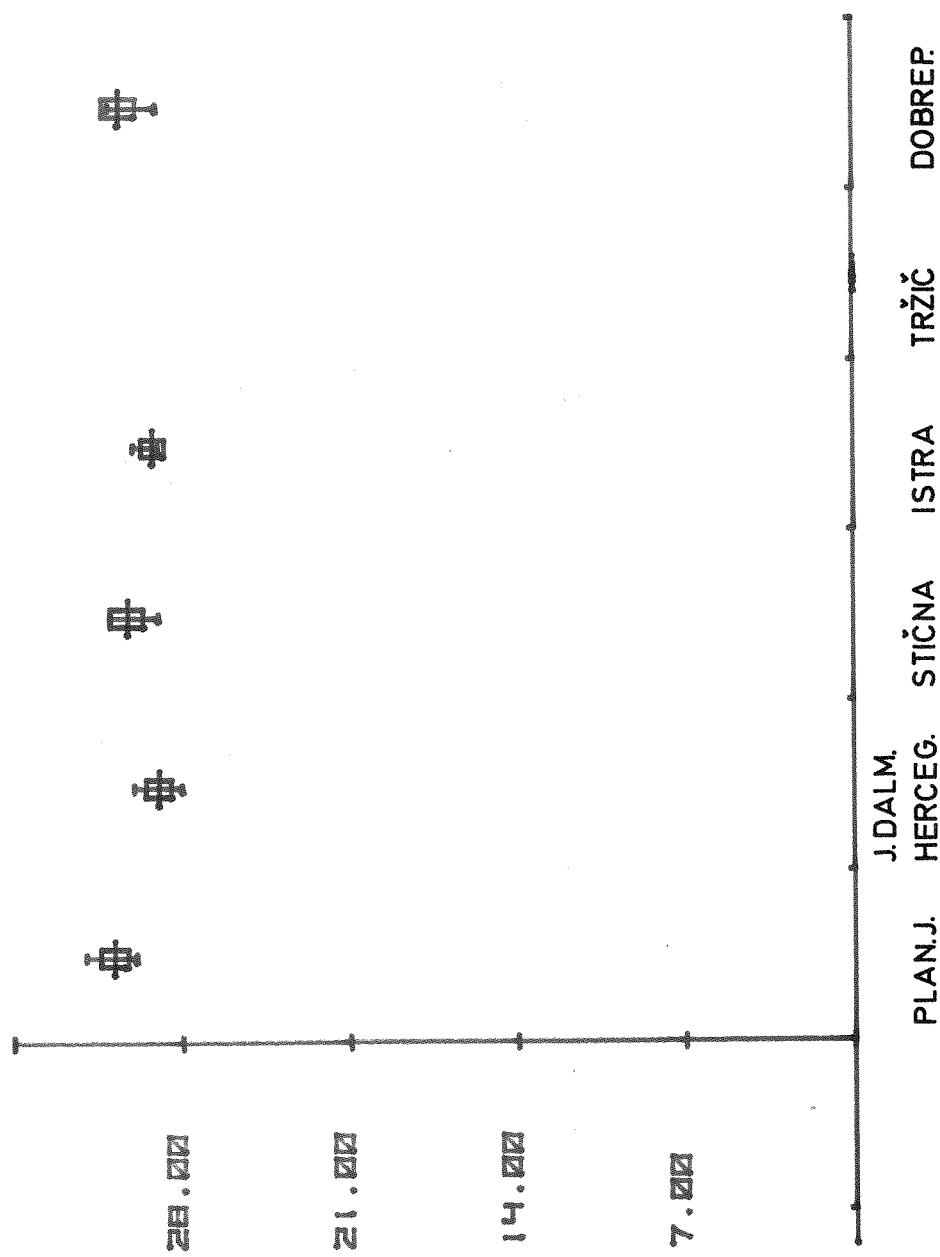
Histogram indeksa Dsok/Rn

Primerjanje vzorcev po velikosti srednjih vrednosti indeksa:

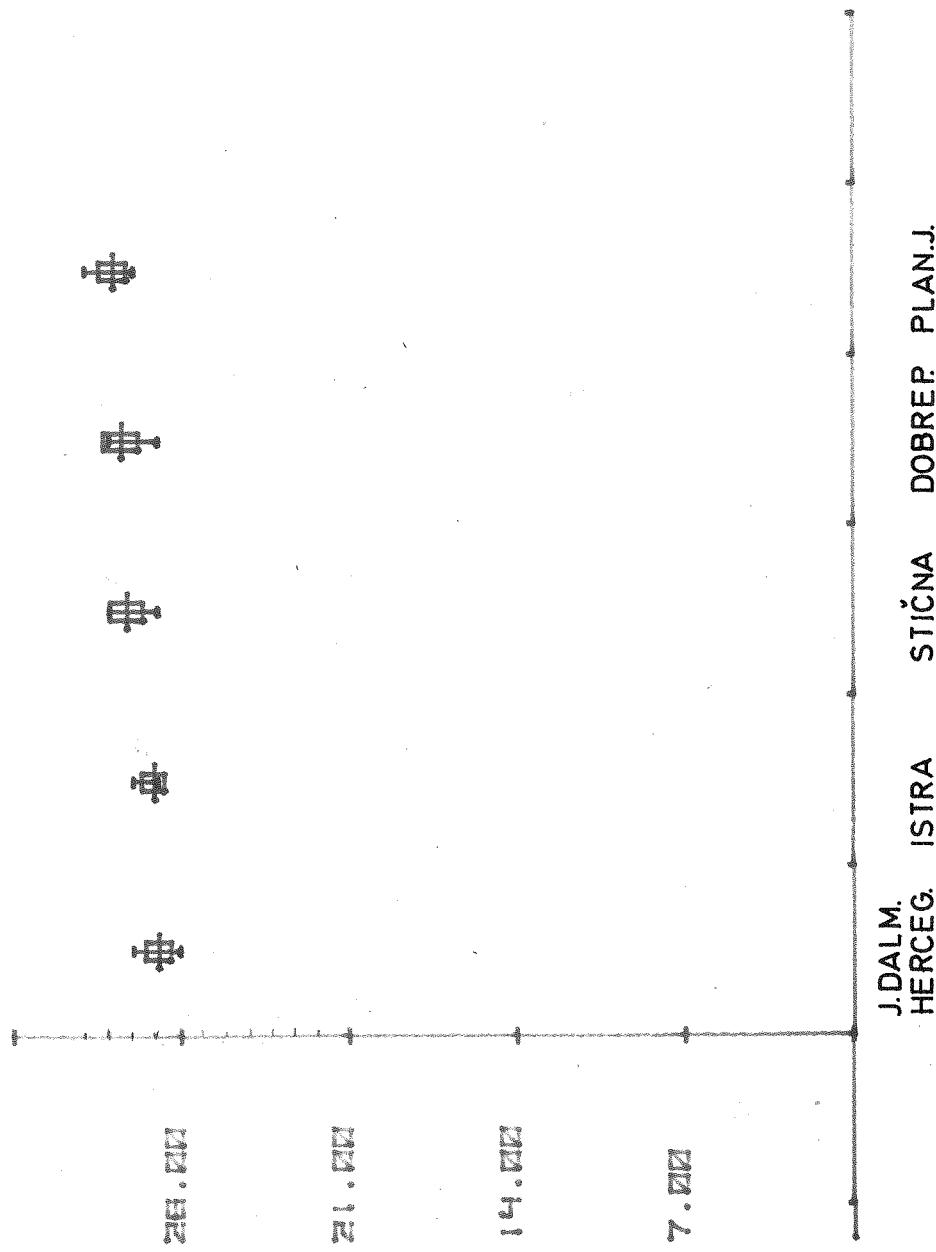
Histogram indeksa števila vretenc

Primerjanje osnovnega vzorca iz PLAN.J. z ostalimi:

Histogram indeksa števila vretenc

Primerjanje vzorcev po velikosti srednjih vrednosti indeksa:

V nobenem izmed prikazanih znakov si niso vsi vzorci podobni. Posamezni znaki se med različnimi različno izražajo. Najbolj se razlikujejo vzorci po dolžini glave, nato dolžini repa, širini konice gobca, širini glave in razdalji med nosnicama, manj se razlikuje število vretenc, najmanj pa dolžina sprednjih okončine.

Znotraj posameznih populacij je variabilnost znakov različna. Iz rezultatov je razvidno, da je v posameznem vzorcu najbolj variabilno število vretenc, kar pa moramo vzeti z zadržki, saj so bila vretenca prešteta le s pomočjo rentgenskih posnetkov. Ta način obdelave je bil pri tem delu edini mogoč, ni pa popoln, ker sem zaradi premajhne velikosti repnih vretenc štela le vretenca do okolčja, ki pa ni fiksirano na hrbtenico, in so se zaradi tega lahko pojavljale pri štetju napake.

Med ostalimi lastnostmi sta dolžina repa in širina glave tisti, ki znotraj vzorca najbolj varirata. Manj variabilna je širina konice gobca in razdalja med nosnicama. Za dolžino glave in sprednje okončine pa lahko rečemo, da sta znotraj vzorcev skoraj variabilna znaka.

Vzorec iz Planinske jame sem vzela za osnovnega, ker je številčno največji in so rezultati statistične obdelave podatkov tako najbolj zanesljivi. Tudi nahajališče vseh primerkov tega vzorca je eno samo. Ostale vzorce sem v posameznih lastnostih primerjala z osnovnim.

Dolžina glave

Od planinskega vzorca se razlikujejo vzorci iz Tržiča in Istre, kjer imajo osebki v povprečju daljšo glavo, ter Stične, kjer imajo krajšo glavo. Nesignifikantne pa so razlike med J. Dalmacijo in Dobrepoljem v primerjavi s Planinsko jamo.

Dolžina repa

V tej lastnosti se od osnovnega vzorca razlikujeta istrski in J. Dalmatinski, kjer imajo osebki v povprečju krajsi repi in dobropoljski, kjer imajo daljši rep od osebkov planinskega vzorca.

Razlike med vzorci Stične in Tržiča v primerjavi z osnovnim pa so nesignifikantne. Pri osebkih iz J. Dalmacije in Hercegovine se je za to lastnost pokazalo, da z dolžino telesa narašča, kar za druge lastnosti ni značilno.

Širina konice gobca, Razdalja med nosnicama

To sta lastnosti, v katerih se vsi primerjani vzorci razlikujejo od osnovnega, tako da so razlike signifikantne. V tem primeru lahko za planinski vzorec trdimo, da imajo osebki v povprečju širok gobček in nos, medtem ko imajo vsi ostali vzorci v primerjavi z njim osebke s povprečno ozkim gobčkom in nosom.

Širina glave

Od planinskega vzorca se razlikuje stiški, kjer imajo osebki v povprečju široko glavo v primerjavi s planinskim, ter tržiški in istrski, kjer so osebki s povprečno ozko glavo.

Razlike med vzorci J. Dalmacije in Dobropolja s planinskim so nesignifikantne.

Dolžina sprednje okončine

V primerjavi z osnovnim vzorcem se razlikujeta le tržiški in istrski, kjer imajo osebki povprečno dolge noge. Razlike ostalih vzorcev v primerjavi z osnovnim so nesignifikantne. Iz zgornjega pregleda je razvidno, kateri vzorci se v posameznih lastnostih razlikujejo od planinskega.

5. DISKUSIJA IN ZAKLJUČKI

5. 1. Razširjenost

Pregled nad doslej znanimi nahajališči močerila v Sloveniji in ostali Jugoslaviji nam da celovito sliko obsežnosti areala. Vidimo, da ga lahko razdelimo na:

8 manjših področij:

1. Primorski kras
2. Notranjski kras
3. Dolenjski kras
4. Istra
5. Hrvatsko primorje
6. Lika
7. Bosanska Krajina
8. J. Dalmacija s Hercegovino

Ta področja pa vključujejo posamezne populacije omejene na večje ali manjše jamske komplekse.

Samo iz pregleda nahajališč in statistične obdelave posameznih lastnosti v populacijah in med njimi je njihove areale nemogoče točno določiti. Potrebno bi bilo predvsem geološko raziskati kraško podzemlje in se podrobnejše seznaviti z življenjskimi navadami močerila. Lahko pa predvidevamo, da so med seboj z vodo povezani jamski kompleksi, v katerih so do sedaj našli močerila, areal ene same populacije. V takih kompleksih pride do mešanja med osebki iz različnih jam oz. rovov vsaj ob visokih in deročih vodah, čeprav se pri normalnih pogojih kljub možnostim osebki morda ne selijo.

5. 2. Taksonomska analiza

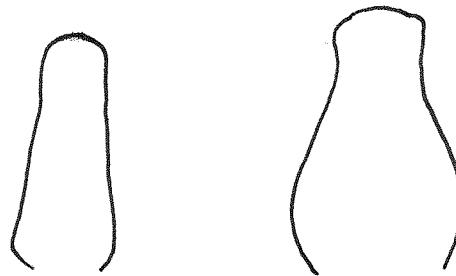
Značilnost močerila in že nabrani material, ki mi je bil na razpolago, so bili vzroki, da nisem nabirala materiala in delala s svežimi primerki. To, da sem imela na razpolago le konzervirane osebke, je pogojevalo način obdelave. Pri analizi sem uporabljala morfološke in anatomske metode dela.

Taksonomsko je rod *Proteus* že leta 1850 razdelil Fitzinger v sedem "vrst" in jih poimenoval z imeni: *Zoisii*, *Schreibersii*, *Preyeri*, *Carrarae*, *Haidingeri*, *Laurentii* in *Xanthostictus*. Kasneje so novejši avtorji sprejeli en sam takson kot veljavno podvrsto tega rodu. Vsaka izmed prej naštetih "vrst" naj bi se od drugih razlikovala po morfoloških značilnostih glave, gobčka, škrge in repne plavuti. Te značilnosti sem poleg ostalih vzela za izhodišče naloge, vendar se je med analizo podatkov pokazalo, da se v lastnostih, ki jih je Fitzinger označil kot značilne za določeno skupino, razlikujejo že osebki posameznega vzorca. V posameznih lastnostih jih je razdelil po:

dolžini in obliki glave v tiste s: - kratko hruškasto,
- dolgo stožčasto,
- dolgo trikotno.

Sedanji rezultati pa so pokazali, da je ravno oblika glave ena najbolj variabilnih lastnosti znotraj vzorca in da isti vzorec tvorijo osebki tako s trikotno kot s hruškasto glavo. Očitno je, da oblika glave poleg lobanjskih kosti, ki se pri posameznih osebkih razlikujejo po velikosti oz. jakosti, pogovarja razvitost različnih tkiv, predvsem mišičnih.

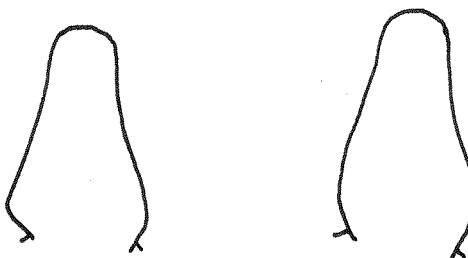
Kakšni pa so faktorji, ki vplivajo na to, je potrebno ugotoviti morda s fiziološkimi in histološkimi ali ekološkimi metodami dela. Splošen vtis, ki sem ga dobila pri opazovanju oblike glave je, da imajo sestradi osebki tako imenovano trikotno glavo, izrazito debeli pa hruškasto.

Planinska jama št. 6

Planinska jama št 27

Pri normalno hrانjenih osebkih pa sem opazila eno in drugo obliko glave. Najlepše je to lastnost opazovati pri primerkih iz Planinske jame, ki so bili istočasno ulovljeni /avgust 1980/ in so še zelo lepo ohranjeni.

Planinska jama št. 124

Planinska jama št. 116

Po velikosti in obliki gobčka razlikuje vrste s:

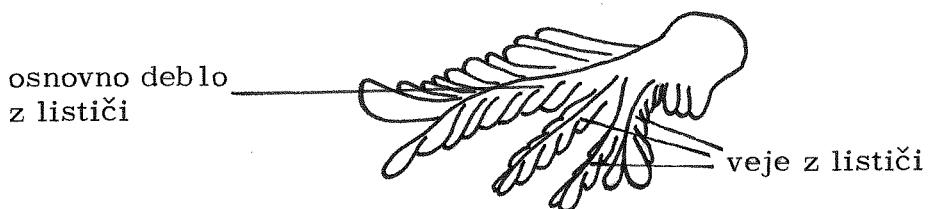
- kratkim, širokim in prisekanim gobčkom,
- dolgim, širokim in prisekanim,
- ali dolgim, ozkim, topo ošiljenim.

Pri primerkih iz Planinske jame nisem opazila, da bi kateri imel ošiljen gobček. Mislim, da lahko govorimo o bolj ali manj zaobljenem gobčku oz. konicigglave. Prisekan pa je gobček le pri šestih primerkih in to so osebki, za katere bi po masivnosti telesa sklepali, da so bili v povprečju manj hrانjeni kot ostali. Tudi po celotni obliki glave bi sodili k tistim s trikotno medtem ko med primerki s hruškasto glavo nima noben prisekanega gobčka.

Tretja lastnost, ki jo je Fitzinger upošteval pri razdelitvi v skupine, je dolžina in oblika škrge. Po obliku je škrge delil na:

- glavničaste,
- razvezjane,
- grmičaste,
- čopičaste, z dolgim oz. kratkim debлом ali brez njega.

Pri morfološki obdelavi svežih primerkov so rezultati verjetno realnejši v primerjavi z mojimi, kajti izključena je možnost napak zaradi spremembe v obliku, predvsem pa v dolžini škrge, ki jo povzroči konzervans. Čeprav sem opazovala obliko in dolžino škrge na konzerviranih osebkih, lahko trdim, da se po teh oblikah, ki jih navaja Fitzinger, skupine ne razlikujejo, kajti že pri enem samem osebku opazimo oblike, ki jih je Fitzinger pripisal različnim skupinam. Osnovna oblika škrge je deblo z lističi, iz katerega izhaja več ali manj različno razporejenih vej, prav tako z lističi.

Za Planinsko jamo na splošno velja, da imajo osebki relativno dolge škrge z vejami, ki ponekod izhajajo na začetku debla, drugje na koncu, nekje pa so enakomerno razporejene po celi dolžini debla. Le nekaj osebkov je s kratkimi škrsgami, vendar je osnovna oblika nespremenjena. Deblo je v tem primeru izrazito kratko in masivno, iz njega izhaja večje število kratkih vej z lističi. Verjetno vplivajo na obliko oz. velikost škrge ekološke razmere, saj je pri osebkih, prinešenih iz naravnih vod v laboratorijske, sprememba v dolžini škrge dokazana.

Vzorec, za katerega bi lahko rekla, da se v tej lastnosti razlikuje od drugih, je istrski. Škrge so majhne in štrcljaste, nekateri primerki imajo razvezjane z osnovno obliko, vendar so po velikosti majhne. Splošen vtis, ki sem ga pri tej lastnosti dobila o istrskih osebkih, je da ima okrnelne škrge. Da bi pa to potrdili ali zavrgli, bi morali imeti večje število osebkov. Prav tako je morda pomembna značilnost dolžina škrg pri stiškem vzorcu. Tu imajo osebki v povprečju zelo dolge škrge. Nekateri primerki imajo škrge z dolgim debлом oz. s kratkim, v obeh primerih pa so veje dolge in številne. Pri opazovanih osebkih je imel le eden škrge s sicer dolgim debлом, vendar kratkimi vejami. Ostali vzorci ne kažejo v tej lastnosti večjih odstopanj.

Da bi lastnost – oblika in dolžina škrg – vzeli za eno izmed pomembnih, bi moralo biti delo opravljeno na živih osebkih v naravnih pogojih. Morda bi se med posameznimi vzorci pokazale signifikantne razlike. V tem primeru bi morali ugotoviti, ali obstajajo razlike v ekoloških faktorjih med posameznimi nahajališči in, če obstajajo, bi verjetno sklepali, da je prav to faktor, ki pogojuje med populacijami razlike v tej lastnosti.

Metoda t-testa, ki jo je bilo zaradi številčno majhnih in neenakih vzorcev edino mogoče uporabiti, je potrdila veliko variabilnost vrste *Proteus anguinus Laurenti*. Odstopanja v neki lastnosti so se pokazala znotraj posameznih vzorcev, kar nakazuje variabilnost tega vzorca, v nekaterih primerih morda populacije.

Primerjanje posameznih vzorcev med seboj pa je pokazalo, da so v nekaterih lastnostih pomembne razlike, ki so morda značilne za osebke določenega področja.

Dvosmerna analiza variance, ki bi jo bilo mogoče opraviti na obsežnejšem računalniku, če bi imeli številčno enake vzorce, bi verjetno potrdila domnevo o obstoju posameznih ras. Za sedaj pa lahko z gotovostjo govorimo le o veliki variabilnosti določenih lastnosti pri močerilu.

6. P O V Z E T E K

6. 1. Razširjenost

Prvič je bil močeril omenjen v 17. stoletju v Valvasorjevem delu Slava Vojvodine Kranjske, čeprav takrat še niso vedeli, za kakšno žival gre. Kasneje je prihajalo med ljudi vedno več poročil o tej žividi in prvi, ki se je strokovno začel zanjo zanimati, je bil prof. Scopoli iz Ljubljane. Leta 1768 ga je dr. Laurenti prehitel, poimenoval močerila z latinskim imenom in objavil novo odkritje. Toda Scopoli je bil tisti, ki je močerila 1772 leta pravilno strokovno opisal in ga uvrstil med dvoživke. Pravo zanimanje za močerila je zaživilo šele dobri dve desetletji kasneje. Od tedaj naprej se je širilo znanje o njegovih življenjskih značilnostih in širil se je poznani areal močerila. Danes vemo, da zavzema področje od slovensko-italijanske meje do meje Črne gore, je torej endemit podzemnih voda Dinarskega krasa. Na tem področju zavzema v Sloveniji primorski kras, vključno z zamejskim, notranjski in dolenski, na ostalem ozemlju Jugoslavije pa ga dobimo na ožjem področju v Istri, Hrvatskem primorju, Liki in Bosanski Krajini ter širšem področju J. Dalmacije in Hercegovine. Morda je še več nahajališč močerila, ki nam danes še niso poznana, vendar jih bo z vse večjim napredovanjem onesnaževanja voda čedalje težje odkriti in bodo morda celo iz nekaterih znanih, močerili popolnoma izginili.

6. 2. Taksonomska analiza

Po obdelavi zbranih pdatkov se je pokazalo, da se posamezni znaki med različnimi vzorci različno izražajo. Največje razlike med posameznimi vzorci so v dolžini glave, nato dolžini repa, širini konice gobca, širini glave in razdalji med nosnicama.

Manjše so razlike pri številu vretenc, najmanjše pa v dolžini sprednje okončine.

Tudi znotraj vzorcev določene lastnosti različno varirajo. Tu se je pokazalo, da je število vretenc najbolj variabilna lastnost, kar pa moramo vzeti s pridržkom, saj so se zaradi načina dela lahko pojavljale pri štetju napake. Med ostalimi lastnostmi sta najbolj variabilna dolžina repa in širina glave, manj varirata širina konice gobca in razdalja med nosnicama, skoraj nevariabilni pa sta dolžina glave in sprednje okončine.

Variabilnost znotraj vzorcev kaže na veliko sposobnost močerila za prilaganje okolju. Iz razlik v določenih lastnostih med vzorci pa lahko sklepamo na obstoj več samostojnih taksonov, morda podvrst ali celo vrst. Številčno večji vzorci in ustrezna statistična analiza bi sedanje domneve morda potrdila.

7. SLOVSTVO

Aljančič M. 1962-63: Nova spoznanja o življenju človeške ribice
Proteus XXV, 7, Ljubljana

Aljančič M. 1966: Dve novi nahajališči močerila v Sloveniji
Naše Jame 1-2, Ljubljana

Deyl O. G. 1962: Vornahme von Körpermessungen bei den Urodelen

Fitzinger 1850: über den Proteus anginus der Autoren. Sitzungsbericht e der
mathematisch - naturwissenschaftlichen classe.
Jahrang 1850. II. Band III. Heft /October/

Grošelj P. 1939: Kako so odkrili človeško ribico
Proteus I, 1, Ljubljana

Hadži J. 1959: Ali je problem ploditve človeške ribice dokončno rešen?
Proteus XXII, 1, Ljubljana

Hadži J. 1962: Novi doneski k boljšemu poznavanju naše človeške ribice
Naše Jame IV, 1-2, Ljubljana

Hadži J. 1959-60: Ploditev človeške ribice
Proteus XXII. 1, Ljubljana

Istenič L. 1971: Izhodišče za reševanje ekološke problematike človeške ribice
/Proteus anginus Laurenti 1768/
Biološki vestnik XIX, Ljubljana

Pehani H. 1961-62: Novi podatki o razmnoževanju človeške ribice
Proteus XXIV, 8, Ljubljana

Petz B. 1970: Osnove statističke metode
Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti Zagreb

Pichl E. 1977: Una stazione di Proteus anginus Laurenti /1768/
Boll. della soc. adr. di scienze, LXI

Pretner E. 1962: Človeška ribica /*Proteus anginus Laurenti*/ na Hrvatskem
Naše jame IV 1-2, Ljubljana

Rada T. 1979/80: Čovječja ribica u Pincinovoј jami kod Poreča
Priroda LXVIII 7/8, Zagreb

Seliškar 1949: O starem proteju
Proteus XII, 3, Ljubljana

Sket B., Velkovrh F. 1978: The Discovery of Proteus-eggs /*Proteus anginus Laurenti, Amphibia*/ in Seminatural Conditions
Inter. Jour. of Speleology 10

Sket B 1969: Presenetljive novosti v jamski favni Bosanske Krajine
Naše jame XI, Ljubljana

K A Z A L O

Vsebina	Stran
UVOD	1
S plošno	1
Problematika	4
MATERIAL IN METODE	6
RAZŠIRJENOST	13
Uvod	13
Pregled nahajališč	14
Zaključki	24
MORFOLOŠKA IN BIOMETRIČNA ANALIZA	25
Podatki in ugotovitve	25
Zaključki	44
DISKUSIJA IN ZAKLJUČKI	61
Razširjenost	61
Taksonomska analiza	62
POVZETEK	66
Razširjenost	66
Taksonomska analiza	66
SLOVSTVO	68